

a Τὰ μὲν δὴ περὶ θεούς, ἦν δ' ἐγώ, τοιαῦτ' ἅττα, ὡς ἔοικεν, ἀκουστέον τε καὶ οὐκ ἀκουστέον εὐθὺς ἐκ παίδων τοῖς θεοῦς τε τιμῆσουσιν καὶ γουέας τήν τε ἀλλήλων φιλίαν μὴ περὶ σμικροῦ ποιησομένοις.

5 Καὶ οἶμαί γ', ἔφη, ὀρθῶς ἡμῖν φαίνεσθαι.

Τί δὲ δὴ εἰ μέλλουσιν εἶναι ἀνδρεῖοι; ἄρα οὐ ταυτὰ τε λεκτέον καὶ οἶα αὐτοὺς ποιῆσαι ἤκιστα τὸν θάνατον δεδιέναι;

b ἢ ἡγή τινά ποτ' ἂν γενέσθαι ἀνδρεῖον ἔχοντα ἐν αὐτῷ τοῦτο τὸ δαίμα;

Μὰ Δία, ἢ δ' ὅς, οὐκ ἔγωγε.

5 Τί δέ; τὰν Ἄιδου ἡγούμενον εἶναι τε καὶ δευὰ εἶναι οἶει τινα θανάτου ἀδεῆ ἔσεσθαι καὶ ἐν ταῖς μάχαις αἰρήσεσθαι πρὸ ἥττης τε καὶ δουλείας θάνατον;

Οὐδαμῶς.

Δεῖ δὴ, ὡς ἔοικεν, ἡμᾶς ἐπιστατεῖν καὶ περὶ τούτων τῶν μύθων τοῖς ἐπιχειροῦσιν λέγειν, καὶ δεῖσθαι μὴ λιοδορεῖν ἀπλῶς οὕτως τὰ ἐν Ἄιδου ἀλλὰ μᾶλλον ἐπαινεῖν, ὡς οὔτε ἀληθῆ

c ἂν λέγοντας οὔτε ὠφέλιμα τοῖς μέλλουσιν μαχίμοις ἔσεσθαι.

Δεῖ μέντοι, ἔφη.

Ἐξαλείφομεν ἄρα, ἦν δ' ἐγώ, ἀπὸ τοῦδε τοῦ ἔπους ἀρξάμενοι πάντα τὰ τοιαῦτα—

5 βουλοίμην κ' ἐπάρουρος ἐὼν θητευέμεν ἄλλω ἀνδρὶ παρ' ἀκλήρῳ, ᾧ μὴ βίσιος πολὺς εἴη ἢ πᾶσιν νεκύεσσι καταφθιμένοισιν ἀνάσσειν

a 3 ἀλλήλων A F M : ἄλλην D et in marg. γρ. F   b 5 ἀδεᾶ scr. Mon.   c 1 ἂν F : om. A D M   ἔσεσθαι A D M : γενέσθαι pr. F
c 3 ἐξαλείφομεν A D M Eusebiius : ἐξαλείψωμεν F   c 6 ᾧ μὴ βίσιος πολὺς εἴη F D : om. A M

καὶ τὸ—

οἰκία δὲ θιητοῖσι καὶ ἀθανάτοισι φανεῖη
σμερδαλέ, εὐρώεντα, τὰ τε στυγέουσι θεοί περ d

καὶ—

ὦ πόποι, ἦ ρά τις ἔστι καὶ εἰν Ἄϊδαο δόμοισιν
ψυχῇ καὶ εἰδωλοι, ἀτὰρ φρένες οὐκ ἐνι πάμπαν 5

καὶ τὸ—

οἴῳ πεπνῦσθαι, ταὶ δὲ σκιαὶ ἀΐσσοусι

καὶ—

ψυχῇ δ' ἐκ ῥεθέων παμένη Ἄιδόσδε βεβήκει,
ὄν πότμον γοώουσα, λιποῦσ' ἀνδροτήτα καὶ ἦβην 10

καὶ τὸ—

ψυχῇ δὲ κατὰ χθονός, ἥτε καπνός,

ψῆχτο τετριγυῖα

387

καὶ—

ὡς δ' ὅτε νυκτερίδες μυχῶ ἄντρου θεσπεσίοιο 5
τρίζουσαι ποτέονται, ἐπεὶ κέ τις ἀποπέσῃσιν
ὄρμαθού ἐκ πέτρης, ἀνά τ' ἀλλήλησιν ἔχονται,
ὡς αἱ τετριγυῖαι ἄμ' ἤεσαι.

ταῦτα καὶ τὰ τοιαῦτα πάντα παραιτησόμεθα Ὅμηρόν τε καὶ b
τοὺς ἄλλους ποιητὰς μὴ χαλεπαίνειν ἂν διαγράφωμεν, οὐχ
ὡς οὐ ποιητικὰ καὶ ἠδέα τοῖς πολλοῖς ἀκούειν, ἀλλ' ὅσῳ
ποιητικώτερα, τοσοῦτ' ἦττον ἀκουστέον παισὶ καὶ ἀνδράσιν
οὓς δεῖ ἐλευθέρους εἶναι, δουλείαν θανάτου μᾶλλον πεφο- 5
βημένους.

Παντάπασι μὲν οὖν.

Οὐκοῦν ἔτι καὶ τὰ περὶ ταῦτα ὀνόματα πάντα τὸ δεινὰ
τε καὶ φοβερὰ ἀποβλητέα, Κωκυτοῦς τε καὶ Στύγας καὶ
ἐνέρους καὶ ἀλίβαιτας, καὶ ἄλλα ὅσα τούτου τοῦ τύπου c

d 7 ται δὲ] τοι δὲ F (scd in marg. γρ ται δὲ)

c 1 ἀλίβαιται]

ἀλίβαιται D

ὀνομαζόμενα φρίττειν δὴ ποιεῖ ὡς οἶεται† πάντας τοὺς ἀκούοντας. καὶ ἴσως εὖ ἔχει πρὸς ἄλλο τι ἡμεῖς δὲ ὑπὲρ τῶν φυλάκων φοβούμεθα μὴ ἐκ τῆς τοιαύτης φρίκης θερμό-
5 τεροι καὶ μαλακώτεροι τοῦ δέοντος γίνωνται ἡμῖν.

Καὶ ὀρθῶς γ', ἔφη, φοβούμεθα.

Ἄφαιρετέα ἄρα;

Ναί.

Τὸν δὲ ἐναντίον τύπον τούτοις λεκτέον τε καὶ ποιητέον;
10 Δῆλα δῆ.

δ Καὶ τοὺς ὀδυρμοὺς ἄρα ἐξαιρήσομεν καὶ τοὺς οἴκτους τοὺς τῶν ἐλλογίμων ἀνδρῶν;

Ἄνάγκη, ἔφη, εἶπερ καὶ τὰ πρότερα.

Σκόπει δῆ, ἦν δ' ἐγώ, εἰ ὀρθῶς ἐξαιρήσομεν ἢ οὐ.
5 φαμέν δὲ δῆ ὅτι ὁ ἐπιεικῆς ἀνὴρ τῷ ἐπιεικεῖ, οὐπερ καὶ ἐταῖρός ἐστιν, τὸ τεθνάναι οὐ δεινὸν ἡγήσεται.

Φαμέν γάρ.

Οὐκ ἄρα ὑπὲρ γ' ἐκείνου ὡς δεινόν τι πεπονθότος ὀδύροιτ' ἄν.

10 Οὐ δῆτα.

Ἄλλὰ μὴν καὶ τόδε λέγομεν, ὡς ὁ τοιοῦτος μάλιστα αὐτὸς αὐτῷ αὐτάρκης πρὸς τὸ εὖ ζῆν καὶ διαφερόντως τῶν
e ἄλλων ἥκιστα ἐτέρου προσδεῖται.

Ἀληθῆ, ἔφη.

Ἔκιστα ἄρ' αὐτῷ δεινὸν στερηθῆναι υἱός ἢ ἀδελφοῦ ἢ χρημάτων ἢ ἄλλου του τῶν τοιούτων.

5 Ἔκιστα μέντοι.

Ἔκιστ' ἄρα καὶ ὀδύρεσθαι, φέρειν δὲ ὡς πρασοτάτα, ὅταν τις αὐτὸν τοιαύτη συμφορὰ καταλάβῃ.

Πολύ γε.

ε 2 ὡς οἶεται A F D M : ὡς οἶόν τε scr. Mon. : secl. Hertz ε 3 ὑπὲρ
F D M : ὑπὸ A ε 4 φοβούμεθα] δεόμεθα Proclus (αἰδούμεθα ci.
Radermacher) δ 6 τὸ AFM Stobaeus : om. D ε 6 ὀδύ-
ρεσθαι, φέρειν A F D M Stobaeus : ὀδύρεται, φέρει ci. Stallbaum ὀδύ-
ρεσθαι (ἔοικε) ci. H. Richards : (δεῖ) ὀδύρεσθαι ci. Hartman

Ὅρθῳς ἄρ' ἂν ἐξαιροῖμεν τοὺς θρήνους τῶν ὀνομαστώων
 ἀνδρῶν, γυναιξὶ δὲ ἀποδιδόοιμεν, καὶ οὐδὲ ταύταις σπου- 10
 δαίαις, καὶ ὄσοι κακοὶ τῶν ἀνδρῶν, ἵνα ἡμῖν δυσχεραίνωσιν 388
 ὅμοια τούτοις ποιεῖν οὐδὲ δὴ φαμεν ἐπὶ φυλακῇ τῆς χώρας
 τρέφειν.

Ὅρθῳς, ἔφη.

Πάλιν δὴ Ὀμήρου τε δεησόμεθα καὶ τῶν ἄλλων ποιητῶν 5
 μὴ ποιεῖν Ἀχιλλέα θεῶς παῖδα—

ἄλλοτ' ἐπὶ πλευρᾶς κατακείμενον, ἄλλοτε δ' αὐτε
 ὕπτιοι, ἄλλοτε δὲ πρηνῆ,

τοτὲ δ' ὄρθον ἀναστάντα πλωτίζοντ' ἄλύνουτ' ἐπὶ
 θῖν' ἄλδς ἀτρυγέτοιο, μηδὲ ἀμφοτέραισιν χερσὶν b
 ἔλόντα κόνιν αἰθαλόεσσαν χευάμενον κακ κεφαλῆς,
 μηδὲ ἄλλα κλαυοντά τε καὶ ὀδυρόμενον ὅσα καὶ οἶα ἐκεῖνος
 ἐποίησε, μηδὲ Πρίαμον ἐγγὺς θεῶν γεγονότα λιτανεύοντά
 τε καὶ— 5

κυλινδόμενον κατὰ κόπρον,

ἐξονομακλήδην ὀνομάζοντ' ἄνδρα ἕκαστον.

πολὺ δ' ἔτι τούτων μᾶλλον δεησόμεθα μήτοι θεοὺς γε ποιεῖν
 ὀδυρομένους καὶ λέγοντας—

ὦμοι ἐγὼ δειλή, ὦμοι δυσαριστοτόκεια· c

εἰ δ' οὖν θεοὺς, μήτοι τόν γε μέγιστον τῶν θεῶν τολμησαι
 οὕτως ἀνομοίως μιμήσασθαι, ὥστε

ὦ πόποι, φάναι, ἦ φίλον ἄνδρα διωκόμενον περὶ ἄστν
 ὀφθαλμοῖσιν ὀρώμαι, ἐμὸν δ' ὀλοφύρεται ἦτορ· 5

καὶ—

αἰ αἰ ἐγών, ὅ τέ μοι Σαρπηδόνα φίλατον ἀνδρῶν
 μοῖρ' ὑπὸ Πατρόκλοιο Μεινοιτιάδαο δαμῆναι. d

ο 9 ἄρ' ἂν DM: ἄρα A: ἄρ' F Stobaeus a 5 τε om. Eusebius
 α 7 πλευρᾶς] πλευρᾶς Eusebius β 9 πλωτίζοντ' A: πλώζοντ' D:
 πλώζοντα M: πλάζοντ' F: πρῶτίζοντ' ci. Hesych: ἀφλοίζοντ' ci. Adam
 ἐπὶ] παρὰ Homerus β 1 ἀμφοτέραισι pr. Λ F: ἀμφοτέρῃσι Λ'

εἰ γάρ, ὦ φίλε Ἀδείμαντε, τὰ τοιαῦτα ἡμῖν οἱ νέοι σπουδῇ ἀκούοιεν καὶ μὴ καταγελῶεν ὡς ἀναξίως λεγομένων, σχολῇ ἂν ἑαυτὸν γέ τις ἄνθρωπον ὄντα ἀνάξιον ἠγήσαιτο τούτων
 5 καὶ ἐπιπλήξειεν, εἰ καὶ ἐπίοι αὐτῷ τι τοιοῦτον ἢ λέγειν ἢ ποιεῖν, ἀλλ' οὐδὲν αἰσχυρόμενος οὐδὲ καρτερῶν πολλοὺς ἐπὶ μικροῖσιν παθήμασιν θρήνους ἂν ἄδοι καὶ ὀδυρμούς.

e Ἀληθέστατα, ἔφη, λέγεις.

Δεῖ δέ γε οὐχ, ὡς ἄρτι ἡμῖν ὁ λόγος ἐσήμαιεν· ᾧ πιστέον, ἕως ἂν τις ἡμᾶς ἄλλω καλλίονι πείσῃ.

Οὐ γὰρ οὖν δεῖ.

5 Ἀλλὰ μὴν οὐδὲ φιλογέλωτάς γε δεῖ εἶναι. σχεδὸν γὰρ ὅταν τις ἐφίῃ ἰσχυρῷ γέλωτι, ἰσχυρὰν καὶ μεταβολὴν ζητεῖ τὸ τοιοῦτον.

Δοκεῖ μοι, ἔφη.

389 Οὔτε ἄρα ἀνθρώπους ἀξίους λόγου κρατουμένους ὑπὸ γέλωτος ἂν τις ποιῇ, ἀποδεκτέον, πολὺ δὲ ἦττον, ἔαν θεούς.

Πολὺ μέντοι, ἦ δ' ὅς.

Οὐκοῦν Ὀμήρου οὐδὲ τὰ τοιαῦτα ἀποδεξόμεθα περὶ θεῶν—

5 ἄσβεστος δ' ἄρ' ἐνῶρτο γέλως μακάρεσσι θεοῖσιν, ὡς ἴδον Ἥφαιστον διὰ δώματα ποιπνύοντα·

οὐκ ἀποδεκτέον κατὰ τὸν σὸν λόγον.

Εἰ σύ, ἔφη, βούλει ἐμὸν τιθέναι· οὐ γὰρ οὖν δὴ

b ἀποδεκτέον.

Ἀλλὰ μὴν καὶ ἀλήθειάν γε περὶ πολλοῦ ποιητέον. εἰ γὰρ ὀρθῶς ἐλέγομεν ἄρτι, καὶ τῷ ὄντι θεοῖσι μὲν ἄχρηστον ψεῦδος, ἀνθρώποις δὲ χρήσιμον ὡς ἐν φαρμάκου εἶδει, δῆλον
 5 ὅτι τό γε τοιοῦτον ἰατροῖς δοτέον, ἰδιώταις δὲ οὐχ ἀπτέον.

d 5 αὐτῷ τι F: αὐτῷ A M: τι D e 5 φιλογέλωτάς γε] φιλο-
 γέλωτα (sic) Stobaeus e 6 ἐφίῃ Bekker: ἐφίη F Stobaeus: ἔφην
 A (post ἰσχυρῷ add. in marg. κατέχοιτο rec. a) M (post γέλωτι add.
 ἀλῶ m): ἔφη D e 9 οὔτε ἄρα] οὐτᾶρα ci. Cobet a 3 ἀποδεξό-
 μεθα περὶ θεῶν secl. Heermann b 3 θεοῖσι A D M Stobaeus:
 θεοῖς F

Δῆλον, ἔφη.

Τοῖς ἄρχουσιν δὴ τῆς πόλεως, εἴπερ τισὶν ἄλλοις, προσήκει ψεύδεσθαι ἢ πολεμίων ἢ πολιτῶν ἕνεκα ἐπ' ὠφελίᾳ τῆς πόλεως, τοῖς δὲ ἄλλοις πᾶσιν οὐχ ἀπτόεν του τοιούτου ἄλλὰ πρὸς γε δὴ τοὺς τοιούτους ἄρχοντας ἰδιώτῃ ψεύσασθαι c ταυτὸν καὶ μείζον ἀμάρτημα φήσομεν ἢ κάμνουσι πρὸς ἰατρὸν ἢ ἄσκούντι πρὸς παιδοτρίβην περὶ τῶν τοῦ αὐτοῦ σώματος παθημάτων μὴ τάληθῆ λέγειν, ἢ πρὸς κυβερνήτην περὶ τῆς νεῶς τε καὶ τῶν ναυτῶν μὴ τὰ ὄντα λέγοντι ὅπως ἢ αὐτὸς 5 ἢ τις τῶν συνναυτῶν πράξεως ἔχει.

Ἄληθέστατα, ἔφη.

Ἄν ἄρ' ἄλλον τινὰ λαμβάνῃ ψευδόμενον ἐν τῇ πόλει— d

τῶν οἱ δημοεργοὶ ἔασιν,

μάντιν ἢ ἰητῆρα κακῶν ἢ τέκτονα δούρων,

κολάσει ὡς ἐπιτήδευμα εἰσάγοντα πόλεως ὥσπερ νεῶς ἀνατρεπτικόν τε καὶ ὀλέθριον. 5

Ἐάνπερ, ἢ δ' ὅς, ἐπὶ γε λόγῳ ἔργα τελεῖται.

Τί δέ; σωφροσύνης ἄρα οὐ δεήσει ἡμῖν τοῖς νεανίαις;

Πῶς δ' οὐ;

Σωφροσύνης δὲ ὡς πλήθει οὐ τὰ τοιάδε μέγιστα, ἀρχόντων μὲν ὑπηκόους εἶναι, αὐτοὺς δὲ ἄρχοντας τῶν περὶ πότους c καὶ ἀφροδίσια καὶ περὶ ἐδωδῶν ἡδονῶν; ἔει

Ἔμοιγε δοκεῖ.

Τὰ δὴ τοιάδε φήσομεν οἶμαι καλῶς λέγεσθαι, οἶα καὶ Ὅμηρῳ Διομήδης λέγει— 5

τέττα, σιωπῇ ἦσο, ἐμῷ δ' ἐπιπέθεο μύθῳ,

καὶ τὰ τούτων ἐχόμενα, τὰ—

c i τοιούτους D M et in marg. A int. vers. F: om. A F Stobaeus ἰδιώτῃ] τῷ ἰδιώτῃ Stobaeus c 5 λέγοντι sccl. Madvig (et supra ἢ) (πλείοντι) πρὸς) τῶν om. Stobaeus c 6 τις A' F D M Stobaeus: τῆς A d 2 δημοεργοί] δημιουργοί A F D M Stobaeus d 4 κολάσει ὡς F D Stobaeus: κολάσει A: κολάσαι ὡς M d 6 εἴπερ Stobaeus: ἄνπερ F: εἴν γε A D M εἴπερ] ἐπὶ Stobaeus d 7 τοῖς νεανίαις] αὐτοῖς Stobaeus d 9 τοιάδε A F M Stobaeus: τοιαῦτα δὲ D o 5 διήρησεν A D M: παρ' ὀμήρῳ F

ἴσαν μένεα πνείοντες Ἀχαιοί,
σιγῇ δειδιότες σημάντορας,

10 καὶ ὅσα ἄλλα τοιαῦτα.

Καλῶς.

Τί δέ; τὰ τοιάδε—

οἰνοβαρές, κυνὸς ὄμματ' ἔχων, κραδίην δ' ἐλάφοιο

390 καὶ τὰ τούτων ἐξῆς ἄρα καλῶς, καὶ ὅσα ἄλλα τις ἐν λόγῳ
ἦ ἐν ποιήσει εἶρηκε νεανιεύματα ἰδιωτῶν εἰς ἄρχοντας;

Οὐ καλῶς. ὡς ἐντε

Οὐ γὰρ οἶμαι εἰς γε σωφροσύνην νέοις ἐπιτήδεια ἀκούειν·

5 εἰ δέ τινα ἄλλην ἡδονὴν παρέχεται, θαυμαστὸν οὐδέν. ἦ
πῶς σοι φαίνεται;

Οὕτως, ἔφη.

Τί δέ; ποιεῖν ἄνδρα τὸν σοφώτατον λέγοντα ὡς δοκεῖ
αὐτῷ κάλλιστον εἶναι πάντων, ὅταν—

10 — παρὰ πλείαι ὧσι τράπεζαι

b σίτου καὶ κρειῶν, μέθυ δ' ἐκ κρητῆρος ἀφύσσων
οἰνοχόος φορέησι καὶ ἐγχείῃ δεπάεσσι,

δοκεῖ σοι ἐπιτήδειον εἶναι πρὸς ἐγκράτειαν ἑαυτοῦ ἀκούειν
νέῳ; ἦ τὸ—

5 λιμῷ δ' οἴκτιστον θανέειν καὶ πότμον ἐπισπεῖν;

ἦ Δία, καθενδόντων τῶν ἄλλων θεῶν τε καὶ ἀνθρώπων
ὡς, μόνος ἐργηγορῶς ἃ ἐβουλεύσατο, τούτων πάντων ῥαδίως

c ἐπιλανθανόμενον διὰ τὴν τῶν ἀφροδισίων ἐπιθυμίαν, καὶ
οὕτως ἐκπλαγέντα ἰδόντα τὴν Ἥραν, ὥστε μὴδ' εἰς τὸ
δωμάτιον ἐθέλειν ἐλθεῖν, ἀλλ' αὐτοῦ βουλόμενον χαμαὶ
συγγίγνεσθαι, λέγοντα ὡς οὕτως ὑπὸ ἐπιθυμίας ἔχεται,

a 1 ἄλλα ADM: ἄλλα τοιαῦτα F   a 2 νεανιεύματα F: νεανικεύματα
A: νεανισκεύματα DM   a 10 παραπλείαι AFD M: παρὰ πλείαι
Adam   b 6 δια AFD Eusebius: βία M   c 1 ἐπιλανθανόμενον
ADM: ἐπιλαθόμενον Eusebius: ἐπιλαθόμενος F   c 3 βουλόμενον secl.
Hartman   c 4 post συγγίγνεσθαι add. κορύδου δίκην Eusebius
λέγοντα F: καὶ λέγοντα ADM

ὡς οὐδ' ὅτε τὸ πρῶτον ἐφοίτων πρὸς ἀλλήλους φίλους 5
 λήθοντε τοκῆας· οὐδὲ Ἄρεώς τε καὶ Ἀφροδίτης ὑπὸ
 Ἡφαίστου δεσμὸν δι' ἕτερα τοιαῦτα.

Οὐ μὰ τὸν Δία, ἦ δ' ὅς, οὐ μοι φαίνεται ἐπιτήδειον.

Ἄλλ' εἴ πού τινες, ἦν δ' ἐγώ, καρτερῆαι πρὸς ἅπαντα d
 καὶ λέγονται καὶ πράττονται ὑπὸ ἐλλογίμων ἀνδρῶν, θεατέον
 τε καὶ ἀκουστέον, οἶον καὶ τὸ—

στῆθος δὲ πλήξας κραδίην ἠνίπαπε μύθῳ·

τέτλαθι δῆ, κραδίη· καὶ κύντερον ἄλλο ποτ' ἔτλης. 5

Παντάπασι μὲν οὖν, ἔφη.

Οὐ μὲν δὴ δωροδόκους γε ἐατέον εἶναι τοὺς ἀνδρας οὐδὲ
 φιλοχρημάτους.

Οὐδαμῶς.

Οὐδ' ἀστέον αὐτοῖς ὅτι—

δῶρα θεοὺς πείθει, δῶρ' αἰδοὺς βασιλῆας·

οὐδὲ τὸν τοῦ Ἀχιλλέως παιδαγωγὸν Φοῖνικα ἐπαινετέον
 ὡς μετρίως ἔλεγε συμβουλεύων αὐτῷ δῶρα μὲν λαβόντι 5
 ἐπαμύνειν τοῖς Ἀχαιοῖς, ἄνευ δὲ δῶρων μὴ ἀπαλλάττεσθαι
 τῆς μῆνιος. οὐδ' αὐτὸν τὸν Ἀχιλλέα ἀξιώσομεν οὐδ'
 ὁμολογήσομεν οὕτω φιλοχρήματον εἶναι, ὥστε παρὰ τοῦ
 Ἀγαμέμνονος δῶρα λαβεῖν, καὶ τιμὴν αὐτὸν λαβόντα νεκροῦ
 ἀπολύειν, ἄλλως δὲ μὴ θέλειν. 391

Οὐκουν δίκαιόν γε, ἔφη, ἐπαινεῖν τὰ τοιαῦτα.

Ὅκνῶ δέ γε, ἦν δ' ἐγώ, δι' Ὅμηρον λέγειν ὅτι οὐδ' ὅσιοι
 ταῦτά γε κατὰ Ἀχιλλέως φάναι καὶ ἄλλων λεγόντων
 πέθεσθαι, καὶ αὐτὸς πρὸς τὸν Ἀπόλλω εἶπεν— 5

ἔβλαψάς μ' ἐκάεργε, θεῶν ὀλοώτατε πάντων·

ἦ σ' ἂν τισαίμην, εἴ μοι δύνამίς γε παρέλη·

καὶ ὡς πρὸς τὸν ποταμόν, θεδν οἴτα, ἀπειθῶς εἶχει καὶ b
 μάχεσθαι ἔτοιμος ἦν, καὶ αὐτὸς τοῦ ἐτέρου ποταμοῦ Σπερ-

ο 5 κρῆτ] κερ' ci. Herwerden ο 7 δι' A D M: η F d 7 δη
 A F M: om. D γε A D M: τε F ο 7 οὐδ' ὁμολογήσομεν eccl.
 Hartman a 1 θέλειν A D M: ἐθέλειν F a 3 δι' F D: δη A M

χειοῦ ἱερὰς τρίχας Πατρόκλω ἤρωϊ, ἔφη, κόμην ὀπά-
 σαιμι φέρεσθαι, νεκρῶ ὄντι, καὶ ὡς ἔδρασεν τοῦτο, οὐ
 5 πειστέον· τὰς τε αὖ Ἔκτορος ἔλξεις περὶ τὸ σῆμα τὸ Πα-
 τρόκλου καὶ τὰς τῶν ζωγηθέντων σφαγὰς εἰς τὴν πυρὰν,
 σύμπαντα ταῦτα οὐ φήσομεν ἀληθῆ εἰρηῆσθαι, οὐδ' ἔάσομεν
 c πείθεσθαι τοὺς ἡμετέρους ὡς Ἀχιλλεύς, θεῶς ὦν παῖς καὶ
 Πηλέως, σωφρονεστάτου τε καὶ τρίτου ἀπὸ Διός, καὶ ὑπὸ
 τῷ σοφωτάτῳ Χείρωνι τεθραμμένος, τοσαύτης ἦν ταραχῆς
 πλέως, ὥστ' ἔχειν ἐν αὐτῷ νοσήματε δύο ἐναντίω ἀλλήλοιον,
 5 ἀνελευθερίαν μετὰ φιλοχρηματίας καὶ αὐτῷ ὑπερηφανίαν θεῶν
 τε καὶ ἀνθρώπων.

Ὅρθως, ἔφη, λέγεις.

Μὴ τοίνυν, ἦν δ' ἐγώ, μηδὲ τάδε πειθώμεθα μηδ' ἐῷμεν
 λέγειν, ὡς Θησεὺς Ποσειδῶνος υἱὸς Πειρίθους τε Διὸς
 d ὠρμησαν οὕτως ἐπὶ δεινὰς ἀρπαγὰς, μηδέ τι' ἄλλον θεοῦ
 παῖδά τε καὶ ἥρω τολμῆσαι ἀν δεινὰ καὶ ἀσεβῆ ἐργάσασθαι,
 οἷα νῦν καταψεύδονται αὐτῶν· ἀλλὰ προσαναγκάζωμεν τοὺς
 ποιητὰς ἢ μὴ τούτων αὐτὰ ἔργα φάναι ἢ τούτους μὴ εἶναι
 5 θεῶν παῖδας, ἀμφοτέρα δὲ μὴ λέγειν, μηδὲ ἡμῖν ἐπιχειρεῖν
 πείθειν τοὺς νέους ὡς οἱ θεοὶ κακὰ γεννώσιν, καὶ ἥρωες
 ἀνθρώπων οὐδὲν βελτίους· ὅπερ γὰρ ἐν τοῖς πρόσθεν ἐλέ-
 e γομεν, οὔθ' ὅσα ταῦτα οὔτε ἀληθῆ· ἐπεδείξαμεν γάρ που
 ὅτι ἐκ θεῶν κακὰ γίνεσθαι ἀδύνατον.

Πῶς γὰρ οὐ;

Καὶ μὴν τοῖς γε ἀκούουσιν βλαβερά· πᾶς γὰρ ἑαυτῷ
 5 συγγνώμην ἔξει κακῶ ὄντι, πεισθεὶς ὡς ἄρα τοιαῦτα πράτ-
 τουσὶν τε καὶ ἔπραττον καὶ—

οἱ θεῶν ἀγχίσποροι,

(οἱ) Ζηνὸς ἐγγύς, ὦν κατ' Ἰδαῖον πάγον

Διὸς πατρός βωμός ἐστ' ἐν αἰθέρει,

b4 ὄντι AFM: ἰόντι D   c4 νοσήματε ADM: νοσήματά τε F
 c8 μηδὲ . . . μηδ' ἢ μήτε . . . μήτ' Bekker   d1 ὠρμησαν AFM:
 ὠρμησεν D   ἄλλον FD: ἄλλου AM   e1 ἐπεδείξαμεν ADM:
 ἀπεδείξαμεν F   e8 οἱ add. Bekker   ὦν FDM: ὦν A: οἷς Strabo

καί—

10

οὐ πώ σφιν ἐξίτηλον αἷμα δαιμόνων.

ὧν ἔνεκα παυστέον τοὺς τοιοῦτους μύθους, μὴ ἡμῖν πολλὴν
εὐχέρειαν ἐντίκτωσι τοῖς νέοις πονηρίας.

392

Κομιδῆ μὲν οὖν, ἔφη.

Τί οὖν, ἦν δ' ἐγώ, ἡμῖν ἔτι λοιπὸν εἶδος λόγων πέρι
ὀριζομένοις οἴους τε λεκτέον καὶ μή; περὶ γὰρ θεῶν ὡς δεῖ
λέγεσθαι εἴρηται, καὶ περὶ δαιμόνων τε καὶ ἡρώων καὶ τῶν 5
ἐν Ἔιδου.

Πάνυ μὲν οὖν.

Οὐκοῦν καὶ περὶ ἀνθρώπων τὸ λοιπὸν εἴη ἄν;

Δῆλα δῆ.

Ἄδύνατον δῆ, ὦ φίλε, ἡμῖν τοῦτό γε ἐν τῷ παρόντι 10
τάξαι.

Πῶς;

Ὅτι οἶμαι ἡμᾶς ἐρεῖν ὡς ἄρα καὶ ποιηταὶ καὶ λογοποιοὶ
κακῶς λέγουσιν περὶ ἀνθρώπων τὰ μέγιστα, ὅτι εἰσὶν ἄδικοι b
μὲν εὐδαίμονες πολλοί, δίκαιοι δὲ ἄθλιοι, καὶ ὡς λυσι-
τελεῖ τὸ ἀδικεῖν, ἐὰν λανθάνῃ, ἢ δὲ δικαιοσύνη ἀλλότριον
μὲν ἀγαθόν, οἰκεῖα δὲ ζημία· καὶ τὰ μὲν τοιαῦτα ἀπερεῖν
λέγειν, τὰ δ' ἐναντία τούτων προστάξαι ἄδειν τε καὶ 5
μυθολογεῖν. ἢ οὐκ οἶει;

Εὐ μὲν οὖν, ἔφη, οἶδα.

Οὐκοῦν ἐὰν ὁμολογῆς ὀρθῶς με λέγειν, φήσω σε ὁμο-
λογηκέναι ἢ πάλαι ζητοῦμεν;

Ὅρθῶς, ἔφη, ὑπέλαβες.

10

Οὐκοῦν περὶ γε ἀνθρώπων ὅτι τοιοῦτους δεῖ λόγους c
λέγεσθαι, τότε διομολογησόμεθα, ὅταν εὐρωμεν οἶόν ἐστιν

ο 10 καὶ οβ] κοβ Bekker   α 3 ἡμῖν F D: om. A: post οὖν M
πέρι ὀριζομένοις D: περιὸριζομεν οἷς A: πέρι ὀριζομένοις οἷς M: περι-
οριζομένοις F   μή A D M: οὐς μή F   α 4 γὰρ A D: μὲν γὰρ F
α 5 καὶ περὶ A D M: καὶ δῆ καὶ περὶ F   α 10 δῆ] δέ Aστ   β 2 πολ-
λοῖ F: δὲ πολλοῖ A D M   β 9 ζητοῦμεν ci. Stallbaum: ἐζητοῦμεν
A F D M   c 1 γε F: om. A D M   c 2 λέγεσθαι A F M: εἰσῆσθαι D

δικαιοσύνη καὶ ὡς φύσει λυσιτελοῦν τῷ ἔχοντι, εἴαντε δοκῇ
εἴαντε μὴ τοιοῦτος εἶναι;

5 Ἐπιθέματα, ἔφη.

Τὰ μὲν δὴ λόγων πέρι ἐχέτω τέλος· τὸ δὲ λέξεως, ὡς
ἐγὼ οἶμαι, μετὰ τοῦτο σκεπτέον, καὶ ἡμῶν ἅ τε λεκτέον καὶ
ὡς λεκτέον παντελῶς ἐσκέψεται.

Καὶ ὁ Ἀδείμαντος, Τοῦτο, ἢ δ' ὅς, οὐ μαθήνω ὅτι
10 λέγεις.

δ Ἀλλὰ μέντοι, ἦν δ' ἐγώ, δεῖ γε ἴσως οὖν τῆδε μᾶλλον
εἶση. ἄρ' οὐ πάντα ὅσα ὑπὸ μυθολόγων ἢ ποιητῶν λέγεται
διήγησις οὐσα τυγχάνει ἢ γεγονότων ἢ ὄντων ἢ μελλόντων;

Τί γάρ, ἔφη, ἄλλο;

5 Ἄρ' οὖν οὐχὶ ἤτοι ἀπλῆ διηγήσει ἢ διὰ μιμήσεως γιγνο-
μένη ἢ δι' ἀμφοτέρων περαίνουσιν;

Καὶ τοῦτο, ἢ δ' ὅς, ἔτι δέομαι σαφέστερον μαθεῖν.

Γελοῖος, ἦν δ' ἐγώ, ἔοικα διδάσκαλος εἶναι καὶ ἀσαφής·
ὥσπερ οὖν οἱ ἀδύνατοι λέγειν, οὐ κατὰ ὄλον ἀλλ' ἀπολαβῶν

e μέρος τι πειράσομαι σοι ἐν τούτῳ δηλῶσαι ὃ βούλομαι.
καὶ μοι εἰπέ· ἐπίστασαι τῆς Ἰλιάδος τὰ πρῶτα, ἐν οἷς ὁ
ποιητῆς φησι τὸν μὲν Χρῦσιν δεῖσθαι τοῦ Ἀγαμέμνονος
ἀπολῦσαι τὴν θυγατέρα, τὸν δὲ χαλεπαίνειν, τὸν δέ, ἐπειδὴ
393 οὐκ ἐτύγχανεν, κατεύχεσθαι τῶν Ἀχαιῶν πρὸς τὸν θεόν;

Ἐγώ γε.

Οἶσθ' οὖν ὅτι μέχρι μὲν τούτων τῶν ἐπῶν—

καὶ ἐλίσσετο πάντας Ἀχαιοῦς,

5 Ἀτρεΐδα δὲ μάλιστα δύο, κοσμήτορε λαῶν

λέγει τε αὐτὸς ὁ ποιητῆς καὶ οὐδὲ ἐπιχειρεῖ ἡμῶν τὴν διά-
νοιαν ἀλλόσε τρέπειν ὡς ἄλλος τις ὁ λέγων ἢ αὐτός· τὰ δὲ
μετὰ ταῦτα ὥσπερ αὐτὸς ὦν ὁ Χρῦσης λέγει καὶ πειράται

b ἡμᾶς ὅτι μάλιστα ποιῆσαι μὴ Ὅμηρον δοκεῖν εἶναι τὸν
λέγοντα ἀλλὰ τὸν ἱερέα, πρεσβύτην οὗτα. καὶ τὴν ἄλλην

c 6 τὸ] τὰ Ammonius

c 8 ἐσκέψεται] ἐσκεμμένον ἔσται Am-

monius

δὴ πᾶσαν σχεδόν τι οὕτω πεποιήται διήγησιν περί τε τῶν
 ἐν Ἰλίῳ καὶ περὶ τῶν ἐν Ἰθάκῃ καὶ ὄλλῃ Ὀδυσσεΐα παθη-
 μάτων.

5

Πάνυ μὲν οὖν, ἔφη.

Οὐκοῦν διήγησις μὲν ἔστιν καὶ ὅταν τὰς ῥήσεις ἐκάστοτε
 λέγῃ καὶ ὅταν τὰ μεταξὺ τῶν ῥήσεων;

Πῶς γὰρ οὐ;

Ἄλλ' ὅταν γέ τινα λέγῃ ῥῆσιν ὡς τις ἄλλος ὢν, ἄρ' οὐ
 τότε ὁμοιοῦν αὐτὸν φήσομεν ὅτι μάλιστα τὴν αὐτοῦ λέξιν
 ἐκάστῳ ὃν ἂν προείπῃ ὡς ἐροῦντα;

Φήσομεν· τί γάρ;

Οὐκοῦν τό γε ὁμοιοῦν ἑαυτὸν ἄλλῳ ἢ κατὰ φωνὴν ἢ κατὰ
 σχῆμα μιμείσθαι ἔστιν ἐκείνου ᾧ ἂν τις ὁμοιοῖ;

Τί μὴν;

Ἐν δὴ τῷ τοιοῦτῳ, ὡς ἔοικεν, οὗτός τε καὶ οἱ ἄλλοι
 ποιηταὶ διὰ μιμήσεως τὴν διήγησιν ποιοῦνται.

Πάνυ μὲν οὖν.

10

Εἰ δέ γε μηδαμοῦ ἑαυτὸν ἀποκρύπτειτο ὁ ποιητής, πᾶσα
 ἂν αὐτῷ ἄνευ μιμήσεως ἢ ποιησὶς τε καὶ διήγησις γεγонуῖα
 εἶη. Ἴνα δὲ μὴ εἴπῃς ὅτι οὐκ αὖ μαυθάνεις, ὅπως ἂν τοῦτο
 γένοιτο ἐγὼ φράσω. εἰ γὰρ Ὅμηρος εἰπὼν ὅτι ἦλθεν
 ὁ Χρῦσης τῆς τε θυγατρὸς λύτρα φέρων καὶ ἰκέτης τῶν
 Ἀχαιῶν, μάλιστα δὲ τῶν βασιλέων, μετὰ τοῦτο μὴ ὡς
 Χρῦσης γενόμενος ἔλεγεν ἄλλ' ἔτι ὡς Ὅμηρος, οἷσθ' ὅτι
 οὐκ ἂν μίμησις ἦν ἀλλὰ ὑπλή διήγησις. εἶχε δ' ἂν ὧδε
 πως—φράσω δὲ ἄνευ μέτρου· οὐ γάρ εἰμι ποιητικός—Ἐλθὼν
 ὁ Ἰερεὺς ἠὔχετο ἐκείνοις μὲν τοὺς θεοὺς δοῦναι ἐλόντας τὴν
 Τροίαν αὐτοὺς σωθῆναι, τὴν δὲ θυγατέρα οἱ λῦσαι δεξα-
 μένους ἄποινα καὶ τὸν θεὸν αἰδεσθέντας. ταῦτα δὲ εἰπόντος
 αὐτοῦ οἱ μὲν ἄλλοι ἐσέβοντο καὶ συνήρουν, ὁ δὲ Ἀγαμέμνων
 ἠγγραίωνεν ἐντελλόμενος νῦν τε ἀπιέναι καὶ αὐθις μὴ ἐλθεῖν,

5

b₄ καὶ] κἀν ci. H. Richards d i διήγησις Λ F D: ἡ διήγησις M
 o 2 αὐτοῖς Λ F M: αὐτοῖς δὲ D f

μὴ αὐτῷ τό τε σκῆπτρον καὶ τὰ τοῦ θεοῦ στέμματα οὐκ
 ἐπαρκέσοι· πρὶν δὲ λυθῆναι αὐτοῦ τὴν θυγατέρα, ἐν Ἀργεῖ
 ἔφη γηράσειν μετὰ οὗ· ἀπιέναι δ' ἐκέλευεν καὶ μὴ ἐρεθίζειν,
 394 ἵνα σῶς οἴκαδε ἔλθοι. ὁ δὲ πρεσβύτης ἀκούσας ἔδεισέν τε
 καὶ ἀπῆει σιγῇ, ἀποχωρήσας δὲ ἐκ τοῦ στρατοπέδου πολλὰ
 τῷ Ἀπόλλωνι ἠῦχeto, τὰς τε ἐπωνυμίας τοῦ θεοῦ ἀνακαλῶν
 καὶ ὑπομμνήσκων καὶ ἀπαιτῶν, εἴ τι πώποτε ἦ ἐν ναῶν
 5 οἰκοδομήσεσιν ἢ ἐν ἱερῶν θυσίαις κεχαρισμένον δωρήσαιο·
 ὧν δὴ χάριω κατηύχeto τείσαι τοὺς Ἀχαιοὺς τὰ ἄ δάκρυα
 τοῖς ἐκείνου βέλεσιν. οὕτως, ἦν δ' ἐγώ, ᾧ ἑταῖρε, ἄνευ
 b μμηΐσεως ἀπλή διήγησις γίγνεται.

Μανθάνω, ἔφη.

Μάνθανε τοῖνυν, ἦν δ' ἐγώ, ὅτι ταύτης αὐ ἐναντία γί-
 γνεται, ὅταν τις τὰ τοῦ ποιητοῦ τὰ μεταξὺ τῶν ῥήσεων
 5 ἐξαιρῶν τὰ ἀμοιβαῖα καταλείπη.

Καὶ τοῦτο, ἔφη, μανθάνω, ὅτι ἔστιν τὸ περὶ τὰς τραγωδίας
 τοιοῦτον.

Ὅρθότατα, ἔφην, ὑπέλαβες, καὶ οἶμαί σοι ἤδη δηλοῦν
 ὃ ἐμπροσθεν οὐχ οἶός τ' ἦ, ὅτι τῆς ποιήσεώς τε καὶ μυθο-
 c λογίας ἢ μὲν διὰ μμηΐσεως ὅλη ἐστίν, ὥσπερ σὺ λέγεις,
 τραγωδία τε καὶ κωμῳδία, ἢ δὲ δι' ἀπαγγελίας αὐτοῦ τοῦ
 ποιητοῦ—εὗροις δ' ἂν αὐτὴν μάλιστά που ἐν διθυράμβοις—
 ἢ δ' αὐ δι' ἀμφοτέρων ἐν τε τῇ τῶν ἐπῶν ποιήσει, πολλαχοῦ
 5 δὲ καὶ ἄλλοθι, εἴ μοι μανθάνεις.

Ἄλλὰ συνίημι, ἔφη, ὃ τότε ἐβούλου λέγειν.

Καὶ τὸ πρὸ τούτου δὴ ἀναμνήσθητι, ὅτι ἔφαμεν ἃ μὲν
 λεκτέον ἤδη εἰρῆσθαι, ὡς δὲ λεκτέον ἔτι σκεπτέον εἶναι.

Ἄλλὰ μέμνημαι.

d Τοῦτο τοῖνυν αὐτὸ ἦν ὃ ἔλεγον, ὅτι χρεῖη διομολογή-
 σασθαι πότερον ἑάσομεν τοὺς ποιητὰς μιμουμένους ἡμῖν

ο 7 ἐπαρκέσοι ADM : ἐπαρέσκει σοι F   ο 8 (ἐ) ἐρεθίζειν ci. Valck-
 enaer   α 5 οἰκοδομήσεσιν] κοσμήσεσιν ci. Ast   β 6 τραγωδίας (τε
 καὶ κωμῳδίας) ci. Herwerden   c 1 ὅλη AFM : ὃ δὴ D   c 5 μοι]
 μου ci. Heindorf   c 8 ἔτι σκεπτέον] ἐπισκεπτέον Priscianus

τὰς διηγῆσεις ποιεῖσθαι ἢ τὰ μὲν μιμουμένους, τὰ δὲ μή, καὶ ὅποια ἑκάτερα, ἢ οὐδὲ μιμεῖσθαι.

Μαντεύομαι, ἔφη, σκοπεῖσθαί σε εἴτε παραδεξόμεθα 5 τραγωδίαν τε καὶ κωμωδίαν εἰς τὴν πόλιν, εἴτε καὶ οὐ.

Ἴσως, ἦν δ' ἐγώ, ἴσως δὲ καὶ πλείω ἔτι τούτων· οὐ γὰρ δὴ ἔγωγέ πω οἶδα, ἀλλ' ὅπη ἂν ὁ λόγος ὥσπερ πνεῦμα φέρη, ταύτη ἰτέον.

Καὶ καλῶς γ', ἔφη, λέγεις. 10

Τόδε τοίνυν, ὦ Ἀδείμαντε, ἄθρει, πότερον μιμητικούς 6 ἡμῖν δεῖ εἶναι τοὺς φύλακας ἢ οὐ· ἢ καὶ τοῦτο τοῖς ἔμ-προσθεν ἔπεται, ὅτι εἰς ἕκαστος ἐν μὲν ἂν ἐπιτήδευμα καλῶς ἐπιτηδεύοι, πολλὰ δ' οὐ, ἀλλ' εἰ τοῦτο ἐπιχειροῖ, πολλῶν ἐφαπτόμενος πάντων ἀποτυγχάνοι ἂν, ὥστ' εἶναι 5 που ἐλλόγιμος;

Τί δ' οὐ μέλλει;

Οὐκοῦν καὶ περὶ μιμήσεως ὁ αὐτὸς λόγος, ὅτι πολλὰ ὁ αὐτὸς μιμεῖσθαι εὐ ὥσπερ ἐν οὐ δυνατός;

Οὐ γὰρ οὐν. 10

Σχολῇ ἄρα ἐπιτηδεύσει γέ τι ἅμα τῶν ἀξίων λόγου 395 ἐπιτηδευμάτων καὶ πολλὰ μιμήσεται καὶ ἔσται μιμητικός, ἐπεὶ που οὐδὲ τὰ δοκοῦντα ἐγγὺς ἀλλήλων εἶναι δύο μιμήματα δύναται οἱ αὐτοὶ ἅμα εὐ μιμεῖσθαι, οἷον κωμωδίαν καὶ τραγωδίαν ποιοῦντες. ἢ οὐ μιμήματα ἄρτι τούτω 5 ἐκάλες;

Ἐγωγε· καὶ ἀληθῆ γε λέγεις, ὅτι οὐ δύναται οἱ αὐτοί.

Οὐδὲ μὴν ῥαψῶδοί γε καὶ ὑποκριταὶ ἅμα.

Ἀληθῆ.

Ἄλλ' οὐδέ τοι ὑποκριταὶ κωμῶδοις τε καὶ τραγωδοῖς οἱ 10 αὐτοί· πάντα δὲ ταῦτα μιμήματα. ἢ οὐ; b

d 7 ἴσως ἦν δ' ἐγώ Λ F D: om. pr. M ἰγώ . . . d 8 δὴ Λ F c i
(om. ἐγώ) M: om. D ο 2 ἢ οὐ Λ D M: ποῦ F ο 5 πάντων]
πάντως Λ z i ο 9 εὐ om. Stobaeus α 5 μιμήματα F: μιμήματα
M: μιμήματά τε Λ (scd τὰ in ras.) D ἄρτι τούτω Λ D M: τοῦτο
ἀρτι F α 7 γε Λ: om. F D

Μιμήματα.

Καὶ ἔτι γε τούτων, ὦ Ἀδείμαντε, φαίνεται μοι εἰς
σμικρότερα κατακεκερματίζσθαι ἢ τοῦ ἀνθρώπου φύσις, ὥστε
5 ἀδύνατος εἶναι πολλὰ καλῶς μιμῆσθαι ἢ αὐτὰ ἐκείνα πράττειν
ὧν δὴ καὶ τὰ μιμήματά ἐστιν ἀφομοιώματα.

Ἄληθέστατα, ἦ δ' ὄς.

Εἰ ἄρα τὸν πρῶτον λόγον διασώσομεν, τοὺς φύλακας
ἡμῶν τῶν ἄλλων πασῶν δημιουργιῶν ἀφειμένους δεῖν εἶναι
c δημιουργοὺς ἐλευθερίας τῆς πόλεως πάνυ ἀκριβεῖς καὶ μηδὲν
ἄλλο ἐπιτηδεύειν ὅτι μὴ εἰς τοῦτο φέρει, οὐδὲν δὴ δέοι ἂν
αὐτοὺς ἄλλο πράττειν οὐδὲ μιμῆσθαι· ἐὰν δὲ μιμῶνται,
μιμῆσθαι τὰ τούτοις προσήκοντα εὐθὺς ἐκ παίδων, ἀνδρείους,
5 σῶφρονας, ὀσίους, ἐλευθέρους, καὶ τὰ τοιαῦτα πάντα, τὰ δὲ
ἀνελεύθερα μήτε ποιεῖν μήτε δεῖν εἶναι μιμήσασθαι, μηδὲ
ἄλλο μηδὲν τῶν αἰσχυρῶν, ἵνα μὴ ἐκ τῆς μιμήσεως τοῦ εἶναι
d ἀπολαύσωσιν. ἢ οὐκ ἦσθησαι ὅτι αἱ μιμήσεις, ἐὰν ἐκ νέων
πόρρω διατελέσωσιν, εἰς ἔθνη τε καὶ φύσιν καθίστανται καὶ
κατὰ σῶμα καὶ φωνὰς καὶ κατὰ τὴν διάνοιαν;

Καὶ μάλα, ἦ δ' ὄς.

5 Οὐ δὴ ἐπιτρέψομεν, ἦν δ' ἐγώ, ὧν φαμὲν κήδεσθαι καὶ
δεῖν αὐτοὺς ἀνδρας ἀγαθοὺς γενέσθαι; γυναῖκα μιμῆσθαι
ἀνδρας ὄντας, ἢ νέαν ἢ πρεσβυτέραν, ἢ ἀνδρὶ λοιδορουμένην
ἢ πρὸς θεοὺς ἐρίζουσάν τε καὶ μεγαλαυχουμένην, οἰομένην
e εὐδαίμονα εἶναι, ἢ ἐν συμφοραῖς τε καὶ πένθεσιν καὶ θρήνοις
ἐχομένην· κάμνουσαν δὲ ἢ ἐρῶσαν ἢ ὠδίνουσαν, πολλοῦ καὶ
δεήσομεν.

Παντάπασιν μὲν οὖν, ἦ δ' ὄς.

5 Οὐδέ γε δούλας τε καὶ δούλους πράττοντας ὅσα δούλων.
Οὐδὲ τοῦτο.

Οὐδέ γε ἀνδρας κακοὺς, ὡς ἔοικεν, δειλοὺς τε καὶ τὰ

b 6 ὧν A F M: & D καὶ τὰ A F M: κατὰ D c 7 μὴ F D M
Stobaeus: om. A τοῦ A F D M Stobaeus: τὸ Ast d 2 ἔθνη]
ἦθη Stobaeus (bis) d 3 κατὰ σῶμα A F M Stobaeus: σῶμα D:
κατὰ σχῆμα ci. Stallbaum φωνὰς A D M Stobaeus: κατὰ φωνὰς F
e 2 καί] γε καὶ recc. e 4 οὖν A F M: om. D

ἐναντία πράττουτας ὧν νυνιδὴ εἶπομεν, κακηγοροῦντάς τε καὶ
 κωμωδοῦντας ἀλλήλους καὶ αἰσχρολογοῦντας, μεθύοντας ἢ
 καὶ νήφοντας, ἢ καὶ ἄλλα ὅσα οἱ τοιοῦτοι καὶ ἐν λόγοις καὶ 396
 ἐν ἔργοις ἁμαρτάνουσιν εἰς αὐτούς τε καὶ εἰς ἄλλους, οἶμαι
 δὲ οὐδὲ μαινομένοις ἐθιστέον ἀφομοιοῦν αὐτούς ἐν λόγοις
 οὐδὲ ἐν ἔργοις· γνωστέον μὲν γὰρ καὶ μαινομένους καὶ
 ποιηροὺς ἄνδρας τε καὶ γυναῖκας, ποιητέον δὲ οὐδὲν τούτων 5
 οὐδὲ μιμητέον.

Ἄληθέστατα, ἔφη.

Τί δέ; ἦν δ' ἐγώ· χαλκεύοντας ἢ τι ἄλλο δημιουργοῦντας,
 ἢ ἐλαύνοντας τριήρεις ἢ κελεύοντας τούτοις, ἢ τι ἄλλο τῶν b
 περὶ ταῦτα μιμητέον;

Καὶ πῶς; ἔφη, οἷς γε οὐδὲ προσέχειν τὸν νοῦν τούτων
 οὐδενὶ ἐξέσται;

Τί δέ; ἵππους χρεμετίζοντας καὶ ταύρους μυκωμένους καὶ 5
 ποταμοὺς ψοφοῦντας καὶ θάλατταν κτυποῦσαν καὶ βροντὰς
 καὶ πάντα αὐτὰ τοιαῦτα ἢ μιμήσονται;

Ἄλλ' ἀπείρηται αὐτοῖς, ἔφη, μήτε μαίνεσθαι μήτε μαινο-
 μένοις ἀφομοιοῦσθαι.

Εἰ ἄρα, ἦν δ' ἐγώ, μαυθαίνω ἢ σὺ λέγεις, ἔστιν τι εἶδος 10
 λέξεώς τε καὶ διηγήσεως ἐν ᾧ ἂν διηγοῖτο ὁ τῷ ὄντι καλὸς
 κάγαθος, ὅποτε τι δέοι αὐτὸν λέγειν, καὶ ἕτερον αὐτὸν ὁμοῖον c
 τούτῳ εἶδος, οὗ ἂν ἔχοιτο ἀεὶ καὶ ἐν ᾧ διηγοῖτο ὁ ἐναντίως
 ἐκείνῳ φύς τε καὶ τραφεῖς.

Ποῖα δὴ, ἔφη, ταῦτα;

Ὁ μὲν μοι δοκεῖ, ἦν δ' ἐγώ, μέτριος ἀνὴρ, ἐπειδὴν 5
 ἀφίκηται ἐν τῇ διηγήσει ἐπὶ λέξει τινὰ ἢ πράξιν ἀνδρὸς
 ἀγαθοῦ, ἐθελήσειν ὡς αὐτὸς ὧν ἐκείνος ἀπαγγέλλειν καὶ οὐκ
 αἰσχυνεῖσθαι ἐπὶ τῇ τοιαύτῃ μιμήσει, μάλιστα μὲν μιμούμενος
 τὸν ἀγαθὸν ἀσφαλῶς τε καὶ ἐμφρόνως πράττουσα, ἐλάττω δὲ d

a 1 ἢ καὶ] καὶ ci. Hartman   a 2 ἄλλους Λ Δ Μ: ἀλλήλους F
 c 2 τούτῳ Λ Φ Μ: τούτων D   εἶδος sccl. Hartman   δ Λ Δ Μ:
 om. F   d 1 τε Λ Δ Μ: om. F   ἐλάττω] ἐλάττων Salvini

καὶ ἦττον ἢ ὑπὸ νόσων ἢ ὑπὸ ἐρώτων ἐσφαλμένον ἢ καὶ ὑπὸ
 μέθης ἢ τινος ἄλλης συμφορᾶς· ὅταν δὲ γίνηται κατὰ τινα
 5 ἑαυτοῦ ἀνάξιον, οὐκ ἐθελήσει σπουδῇ ἀπεικάξει ἑαυτὸν τῷ
 χείρονι, εἰ μὴ ἄρα κατὰ βραχύ, ὅταν τι χρηστὸν ποιῇ, ἀλλ'
 αἰσχυνεῖσθαι, ἅμα μὲν ἀγύμναστος ὢν τοῦ μιμῆσθαι τοὺς
 τοιούτους, ἅμα δὲ καὶ δυσχεραίνων αὐτὸν ἐκμάττει τε καὶ
 e ἐνιστάται εἰς τοὺς τῶν κακιόνων τύπους, ἀτιμάζων τῇ διανοίᾳ,
 ὅτι μὴ παιδιᾶς χάριν.

Εἰκόσ, ἔφη.

Οὐκοῦν διηγήσει χρήσεται οἷα ἡμεῖς ὀλίγον πρότερον
 5 διήλθομεν περὶ τὰ τοῦ Ὀμήρου ἔπη, καὶ ἔσται αὐτοῦ ἡ λέξις
 μετέχουσα μὲν ἀμφοτέρων, μιμήσεώς τε καὶ τῆς ἄλλης διηγή-
 σεως, σμικρὸν δὲ τι μέρος ἐν πολλῷ λόγῳ τῆς μιμήσεως; ἢ
 οὐδὲν λέγω;

Καὶ μάλα, ἔφη, οἶόν γε ἀνάγκη τὸν τύπον εἶναι τοῦ
 10 τοιούτου ῥήτορος.

397 Οὐκοῦν, ἦν δ' ἐγώ, ὁ μὴ τοιοῦτος αὖ, ὅσῳ ἂν φαυλότερος
 ἦ, πάντα τε μᾶλλον διηγήσεται καὶ οὐδὲν ἑαυτοῦ ἀνάξιον
 οἰήσεται εἶναι, ὥστε πάντα ἐπιχειρήσει μιμῆσθαι σπουδῇ τε
 καὶ ἐναντίον πολλῶν, καὶ ἂ νυνδὴ ἐλέγομεν, βροντάς τε καὶ
 5 ψόφους ἀνέμων τε καὶ χαλαζῶν καὶ ἀξόνων τε καὶ τροχιλιῶν,
 καὶ σαλπύγγων καὶ αὐλῶν καὶ συρίγγων καὶ πάντων ὀργάνων
 φωνάς, καὶ ἔτι κυνῶν καὶ προβάτων καὶ ὀρνέων φθόγγους·
 b καὶ ἔσται δὴ ἡ τούτου λέξις ἅπασα διὰ μιμήσεως φωναῖς τε
 καὶ σχήμασι, ἢ σμικρὸν τι διηγήσεως ἔχουσα;

Ἄνάγκη, ἔφη, καὶ τοῦτο.

Ταῦτα τοῖνυν, ἦν δ' ἐγώ, ἔλεγον τὰ δύο εἶδη τῆς λέξεως.

5 Καὶ γὰρ ἔστιν, ἔφη.

Οὐκοῦν αὐτοῖν τὸ μὲν σμικρὰς τὰς μεταβολὰς ἔχει, καὶ

d 4 ἑαυτὸν FDM: ἑαυτοῦ A   d 5 ἄρα AFM: ἄρα μὴ D
 e 6 ἄλλης] ἀπλῆς Adam   a 2 διηγήσεται AFD M: μιμήσεται
 scr. Mon.: μιμήσεται ἢ διηγήσεται ci. Madvig   a 4 νῦν δὴ ἐλέ-
 γομεν FDM: νῦν διελέγομεν A   βροντάς τε FDM: βροντάς
 γε A   a 5 ἀξόνων τε F: ἀξόνων ADM   τροχιλιῶν AFM:
 τροχίλων D

ἐάν τις ἀποδιδῶ πρόπουσαν ἁρμονίαν καὶ ῥυθμὸν τῇ λέξει,
ὀλίγου πρὸς τὴν αὐτὴν γίγνεται λέγεω τῷ ὀρθῶς λέγουσι καὶ
ἐν μιᾷ ἁρμονίᾳ—σμικρὰ γὰρ αἱ μεταβολαί—καὶ δὴ καὶ ἐν
ῥυθμῷ ὡσαύτως παραπλησίῳ τωί; c

Κομιδῇ μὲν οὖν, ἔφη, οὕτως ἔχει.

Τί δὲ τὸ τοῦ ἐτέρου εἶδος; οὐ τῶν ἐναντίων δεῖται,
πασῶν μὲν ἁρμονιῶν, πάντων δὲ ῥυθμῶν, εἰ μέλλει ἄν
οἰκείως λέγεσθαι, διὰ τὸ παντοδαπὰς μορφὰς τῶν μεταβολῶν 5
ἔχειν;

Καὶ σφόδρα γε οὕτως ἔχει.

Ἄρ' οὖν πάντες οἱ ποιηταὶ καὶ οἳ τι λέγοντες ἢ τῷ ἐτέρῳ
τούτων ἐπιτυγχάνουσιν τύπῳ τῆς λέξεως ἢ τῷ ἐτέρῳ ἢ ἐξ
ἀμφοτέρων τωὶ συγκεραυνύντες; 10

Ἀνάγκη, ἔφη.

Τί οὖν ποιήσομεν; ἦν δ' ἐγώ· πότερον εἰς τὴν πόλιν d
πάντας τούτους παραδεξόμεθα ἢ τῶν ἀκράτων τὸν ἕτερον ἢ
τὸν κεκραμένον;

Ἐὰν ἡ ἐμὴ, ἔφη, νικᾷ, τὸν τοῦ ἐπεικοῦς μιμητὴν
ἀκρατον. 5

Ἄλλὰ μὴν, ὦ Ἀδείμαίτε, ἡδύς γε καὶ ὁ κεκραμένος,
πολὺ δὲ ἠδιστος παισὶ τε καὶ παιδαγωγοῖς ὁ ἐναντίος οὐ σὺ
αἰρήν καὶ τῷ πλείστῳ ὄχλῳ.

ἠδιστος γάρ.

Ἄλλ' ἴσως, ἦν δ' ἐγώ, οὐκ ἂν αὐτὸν ἀρμόττειν φαίης τῇ 10
ἡμετέρᾳ πολιτείᾳ, ὅτι οὐκ ἔστιν διπλοῦς ἀνὴρ παρ' ἡμῶν οὐδὲ c
πολλαπλοῦς, ἐπειδὴ ἕκαστος ἐν πράττει.

Οὐ γὰρ οὖν ἀρμόττει.

Οὐκοῦν διὰ ταῦτα ἐν μόνῃ τῇ τοιαύτῃ πόλει τὸν τε
σκυτοτόμον σκυτοτόμον εὐρήσομεν καὶ οὐ κυβερνήτην πρὸς 5

b9 σμικρὰ Λ' F D M: σμικρὰ Λ καὶ δὴ καὶ F: καὶ δὴ Λ D M
c5 τῶν] ἐκ τῶν ci. H. Richards d2 παραδεξόμεθα Λ F M:
δεξόμεθα D ἀκράτων Λ M: ἀκρατῶν F: ἀκρατῶν D d5 ἀκρατον
Λ F M: τὸν ἀκρατον D d7 δι' Λ F M: γε D παισὶ Λ F M:
καὶ παισὶ D

τῇ σκυτοτομίᾳ, καὶ τὸν γεωργὸν γεωργὸν καὶ οὐ δικαστὴν πρὸς τῇ γεωργίᾳ, καὶ τὸν πολεμικὸν πολεμικὸν καὶ οὐ χρηματιστὴν πρὸς τῇ πολεμικῇ, καὶ πάντας οὕτω;

Ἐληθῆ, ἔφη.

398 Ἄνδρα δὴ, ὡς ἔοικε, δυνάμενον ὑπὸ σοφίας παντοδαπὸν γίγνεσθαι καὶ μιμεῖσθαι πάντα χρήματα, εἰ ἡμῖν ἀφίκοιτο εἰς τὴν πόλιν αὐτὸς τε καὶ τὰ ποιήματα βουλόμενος ἐπιδείξασθαι, προσκυνοῖμεν ἂν αὐτὸν ὡς ἱερόν καὶ θαυμαστόν καὶ ἡδύν, εἴπομεν δ' ἂν ὅτι οὐκ ἔστιν τοιοῦτος ἀνὴρ ἐν τῇ πόλει παρ' ἡμῖν οὔτε θέμις ἐγγενέσθαι, ἀποπέμπομέν τε εἰς ἄλλην πόλιν μύρον κατὰ τῆς κεφαλῆς καταχέαντες καὶ ἔριψ στέψαντες, αὐτοὶ δ' ἂν τῷ ἀσθηροτέρῳ καὶ ἀηδестέρῳ ποιητῇ
b χρώμεθα καὶ μυθολόγῳ ὠφελίας ἕνεκα, ὃς ἡμῖν τὴν τοῦ ἐπιεικοῦς λέξι μμοῖτο καὶ τὰ λεγόμενα λέγοι ἐν ἐκείνοις τοῖς τύποις οἷς κατ' ἀρχὰς ἐνομοθετησάμεθα, ὅτε τοὺς στρατιώτας ἐπεχειροῦμεν παιδεύειν.

5 Καὶ μάλ', ἔφη, οὕτως ἂν ποιοῖμεν, εἰ ἐφ' ἡμῖν εἶη.

Νῦν δὴ, εἶπον ἐγώ, ὦ φίλε, κινδυνεύει ἡμῖν τῆς μουσικῆς τὸ περὶ λόγους τε καὶ μύθους παντελῶς διαπεπεράνθαι· ἃ τε γὰρ λεκτέον καὶ ὡς λεκτέον εἴρηται.

Καὶ αὐτῷ μοι δοκεῖ, ἔφη.

c Οὐκοῦν μετὰ τοῦτο, ἦν δ' ἐγώ, τὸ περὶ ᾧδῆς τρόπου καὶ μελῶν λοιπόν;

Δῆλα δὴ.

Ἄρ' οὖν οὐ πᾶς ἤδη ἂν εὔροι ἢ ἡμῖν λεκτέον περὶ αὐτῶν
5 οἷα δεῖ εἶναι, εἶπερ μέλλομεν τοῖς προειρημένοις συμφωνήσειν;

Καὶ ὁ Γλαῦκων ἐπιγελάσας, Ἐγὼ τοίνυν, ἔφη, ὦ Σώκρατες, κινδυνεύω ἐκτὸς τῶν πάντων εἶναι· οὐκ οὐκ ἰκανῶς

a 2 εἰ AM: om. FD   a 4 προσκυνοῖμεν] c προσκυνοῖ μὲν fecit f   a 5 οὐκ] οὐτ' Adam   a 6 οὐτε] οὐδὲ Bekker
τε εἰς A: τ' ἂν εἰς FDM   b 1 ὠφελίας AFM: ἀφελείας
D   c 1 τρόπου] τρόπον ci. Hartman   c 4 εὔροι AFM:
εὔροιτο D

γε ἔχω ἐν τῷ παρόντι συμβαλέσθαι ποῖα ἅττα δεῖ ἡμᾶς
λέγειν· ὑποπτεύω μέντοι. 10

Πάντως δήπου, ἦν δ' ἐγώ, πρῶτον μὲν τόδε ἱκανῶς ἔχεις
λέγειν, ὅτι τὸ μέλος ἐκ τριῶν ἐστὶν συγκεῖμενον, λόγου τε καὶ d
ἁρμονίας καὶ ῥυθμοῦ.

Ναί, ἔφη, τοῦτό γε.

Οὐκοῦν ὅσον γε αὐτοῦ λόγος ἐστίν, οὐδὲν δήπου διαφέρει
τοῦ μὴ ἀδομέϊνου λόγου πρὸς τὸ ἐν τοῖς αὐτοῖς δεῖν τύποις 5
λέγεσθαι οἷς ἄρτι προείπομεν καὶ ὡσαύτως;

Ἄληθῆ, ἔφη.

Καὶ μὴν τὴν γε ἁρμονίαν καὶ ῥυθμὸν ἀκολουθεῖν δεῖ τῷ
λόγῳ.

Πῶς δ' οὐ;

Ἄλλὰ μέντοι θρήνων γε καὶ ὕδρυμων ἔφαμεν ἐν λόγοις
οὐδὲν προσδεῖσθαι. 10

Οὐ γὰρ οὖν.

Τίτες οὖν θρηνώδεις ἁρμονίαι; λέγε μοι· σὺ γὰρ μουσικός. c

Μειξολυδιστί, ἔφη, καὶ συντονολυδιστί καὶ τοιαῦταί τινες.

Οὐκοῦν αὐται, ἦν δ' ἐγώ, ἀφαιρετέαι; ἄχρηστοι γὰρ καὶ
γυναιξίν ἕς δεῖ ἐπιεικεῖς εἶναι, μὴ ὅτι ἀνδράσι.

Πάνυ γε. 5

Ἄλλὰ μὴν μέθη γε φύλαξιν ἀπρεπέστατον καὶ μαλακία
καὶ ἀργία.

Πῶς γὰρ οὐ;

Τίτες οὖν μαλακαὶ τε καὶ συμποτικά τῶν ἁρμονιῶν;

Ἰαστί, ἦ δ' ὅς, καὶ λυδιστί αὐτίκες χαλαραὶ καλοῦνται. 10

Ταῦταις οὖν, ὦ φίλε, ἐπὶ πολεμικῶν ἀνδρῶν ἔσθ' ὅτι 399
χρήσιμη;

Οὐδαμῶς, ἔφη· ἀλλὰ κινδυνεύει σοι δωριστί λείπεσθαι
καὶ φρυγιστί.

09 ζυμβαλέσθαι Λ Μ: ζυμβάλλεσθαι F D δεῖ Λ F D: δοκεῖ Μ
d 5 ἀδομέϊνου Λ Μ: διδομέϊνου F D d 11 γε F: τε Λ D M
02 συντονολυδιστί Λ Μ: σύντονοι λυδιστί Λ' F D 0 10 λυδιστί
Λ Μ: λυδισστί D Γ: λυδισστή F αὐτίκες D: αἴτινες ex αυτινες fcd
Λ (scd add. αὐ in marg. Λ'): αἴτινες F M: καὶ τοιαῦταί τινες fd

5 Οὐκ οἶδα, ἔφην ἐγώ, τὰς ἁρμονίας, ἀλλὰ κατάλειπε
 ἐκείνην τὴν ἁρμονίαν, ἣ ἔν τε πολεμικῇ πράξει ὄντος ἀνδρείου
 καὶ ἐν πάσῃ βιαίῳ ἐργασίᾳ πρεπόντως ἀν μιμήσαιο φθόγγους
 τε καὶ προσωδίας, καὶ ἀποτυχόντος ἢ εἰς τραύματα ἢ εἰς
 b θανάτους ἰόντος ἢ εἰς τινα ἄλλην συμφορὰν πεσόντος, ἐν
 πᾶσι τούτοις παρατεταγμένως καὶ καρτερούντως ἀμυνομένου
 τὴν τύχην· καὶ ἄλλην αὖ ἐν εἰρηρικῇ τε καὶ μὴ βιαίῳ ἀλλ'
 ἐν ἐκουσίᾳ πράξει ὄντος, ἣ τινὰ τι πείθοντός τε καὶ δεομένου,
 5 ἣ εὐχῇ θεὸν ἢ διδαχῇ καὶ νοουθετήσῃ ἀνθρώπων, ἣ τοῦναντίου
 ἄλλῳ δεομένῳ ἢ διδάσκοντι ἢ μεταπείθοντι ἑαυτὸν ἐπέχοντα,
 καὶ ἐκ τούτων πράξαντα κατὰ νοῦν, καὶ μὴ ὑπερηφάνως
 ἔχοντα, ἀλλὰ σωφρόνως τε καὶ μετρίως ἐν πᾶσι τούτοις
 c πράττοντά τε καὶ τὰ ἀποβαίνοντα ἀγαπῶντα. ταύτας δύο
 ἁρμονίας, βίαιον, ἐκούσιον, δυστυχούντων, εὐτυχούντων,
 σωφρόνων, ἀνδρείων [ἁρμονίας] αἵτινες φθόγγους μιμή-
 σονται κάλλιστα, ταύτας λείπε.

5 Ἄλλ', ἣ δ' ὅς, οὐκ ἄλλας αἰτεῖς λείπειν ἢ ἄς νυνδὴ ἐγὼ
 ἔλεγον.

Οὐκ ἄρα, ἦν δ' ἐγώ, πολυχорδίας γε οὐδὲ παναρμονίου
 ἡμῖν δεήσει ἐν ταῖς ᾠδαῖς τε καὶ μέλεσιν.

Οὗ μοι, ἔφη, φαίνεται.

10 Τριγώνων ἄρα καὶ πηκτίδων καὶ πάντων ὀργάνων ὅσα
 d πολύχορδα καὶ πολυαρμόνια, δημιουργοὺς οὐ θρέψομεν.

Οὐ φαινώμεθα.

Τί δέ; αὐλοποιούς ἢ αὐλητὰς παραδέξῃ εἰς τὴν πόλιν; ἢ
 οὐ τοῦτο πολυχорδότατον, καὶ αὐτὰ τὰ παναρμόνια αὐλοῦ

5 τυγχάνει ὄντα μίμημα;

Δῆλα δὴ, ἣ δ' ὅς.

Λύρα δὴ σοι, ἦν δ' ἐγώ, καὶ κιθάρα λείπεται [καὶ] κατὰ

b 2 παρατεταγμένως] παρατεταμένως Ast b 6 ἐπέχοντα A F D M :
 ὑπέχοντα scr. Ven. 184 : παρέχοντα scr. Mon. c 1 τὰ F D M :
 om. A c 2 ἁρμονίας om. Mon. βιαίου, ἐκούσιου Ast : βιαίων
 ἐκούσιων ci. Hartman c 3 ἁρμονίας om. Ven. 184 c 4 λείπε
 A M : λίπε F D c 5 νῦν δὴ A M : νῦν ἂν F D d 5 μίμημα
 A D M : μιμήματα F Proclus d 7 καὶ non legit Demetrius

πόλιω χρήσιμα· καὶ αὐτὰ κατ' ἀγροὺς τοῖς νομεύσει σύριγξ ἄν
τις εἴη.

Ὡς γοῦν, ἔφη, ὁ λόγος ἡμῖν σημαίνει. 10

Οὐδέν γε, ἦν δ' ἐγώ, καινὸν ποιούμεν, ὧ φέλλε, κρίνοντας e
τὸν Ἀπόλλω καὶ τὰ τοῦ Ἀπόλλωνος ὄργανα πρὸ Μαρσίου
τε καὶ τῶν ἐκείνου ὀργάνων.

Μὰ Δία, ἦ δ' ὅς, οὐ μοι φαινόμεθα.

Καὶ νῆ τὸν κύνα, εἶπον, λελήθαμέν γε διακαθαίροντες 5
πάλιν ἦν ἄρτι τρυφᾶν ἔφαμεν πόλιω.

Σωφρονοῦντές γε ἡμεῖς, ἦ δ' ὅς.

Ἴθι δὴ, ἔφην, καὶ τὰ λοιπὰ καθαίρωμεν. ἐπόμενον γὰρ
δὴ ταῖς ἀρμονίαις ἂν ἡμῖν εἴη τὸ περὶ ῥυθμούς, μὴ ποικίλους
αὐτοὺς διώκειν μηδὲ παντοδαπὰς βύσεις, ἀλλὰ βίου ῥυθμούς 10
ιδεῖν κοσμίω τε καὶ ἀνδρείω τίνες εἰσίν· οὓς ἰδόντα τὸν
πόδα τῷ τοῦ τοιοῦτου λόγῳ ἀναγκάζειν ἔπεσθαι καὶ τὸ μέλος, 400
ἀλλὰ μὴ λόγον ποδὶ τε καὶ μέλει. οὔτινες δ' αἱ εἶεν οὗτοι
οἱ ῥυθμοί, σὺν ἔργον, ὥσπερ τὰς ἀρμονίας, φράσαι.

Ἄλλὰ μὰ Δί', ἔφη, οὐκ ἔχω λέγειν. ὅτι μὲν γὰρ τρί'
ἄττα ἐστὶν εἶδη ἐξ ὧν αἱ βύσεις πλέκονται, ὥσπερ ἐν τοῖς 5
φθόγγοις τέτταρα, ὅθεν αἱ πᾶσαι ἀρμονίαι, τεθεαμένους ἂν
εἴποιμι· ποῖα δὲ ὑποίου βίου μιμήματα, λέγειν οὐκ ἔχω.

Ἄλλὰ ταῦτα μὲν, ἦν δ' ἐγώ, καὶ μετὰ Δάμωτος βου- b
λεισόμεθα, τίνες τε ἀνελευθερίας καὶ ὑβρεως ἢ ματίας καὶ
ἄλλης κακίας πρέπουσαι βάσεις, καὶ τίνες τοῖς ἐναντίοις
λειπτέον ῥυθμούς· οἶμαι δὲ με ἀκηκοέναι οὐ σαφῶς ἐνόσπιόν
τέ τινα ὀνομάζοντος αὐτοῦ σύνθετον καὶ δάκτυλον καὶ ἡρῶδόν 5
γε, οὐκ οἶδα ὅπως διακοσμοῦντος καὶ ἴσων ἄνω καὶ κάτω
τιθέντος, εἰς βραχύ τε καὶ μακρὸν γιγνόμενον, καί, ὡς ἐγὼ
οἶμαι, ἴαμβον καὶ τιν' ἄλλον τροχαῖον ὠνόμαζε, μήκη δὲ καὶ

α 1 τοῦ τοιοῦτου F : τοιοῦτου Λ Μ : τοῦτοι D   α 7 εἴποιμι ποῖα
δέον ποίου βίου μιμήματα F : εἴποιμι· ποῖα δ' ὀποίου βίου μιμήματα D :
εἴποιμι· ποῖα δὲ ποίου βίου μιμήματα M : εἴποι μιμήματα Λ   β 4 δέ
με Λ F D M : δέ γε ε   β 5 σύνθετον καὶ δάκτυλον escl. Hartman
scd legit Proclus,   β 8 τιν' Λ Μ : τινα F : τι D   ἄλλον . . . c ε
βραχύτητας Λ F M : οπι. D

C βραχύτητας προσήπτε. καὶ τούτων τισὶν οἶμαι τὰς ἀγωγὰς τοῦ ποδὸς αὐτὸν οὐχ ἦττον ψέγειν τε καὶ ἐπαινεῖν ἢ τοὺς ῥυθμοὺς αὐτούς—ἦτοι συναμφότερόν τι· οὐ γὰρ ἔχω λέγειν—ἀλλὰ ταῦτα μὲν, ὥσπερ εἶπον, εἰς Δάμωνα ἀναβεβλήσθω·

5 διελέσθαι γὰρ οὐ μικροῦ λόγου. ἦ σὺ οἶει;

Μὰ Δί', οὐκ ἔγωγε.

Ἄλλὰ τόδε γε, ὅτι τὸ τῆς εὐσχημοσύνης τε καὶ ἀσχημοσύνης τῷ εὐρύθμῳ τε καὶ ἄρρυθμῳ ἀκολουθεῖ, δύνασαι διελέσθαι;

10 Πῶς δ' οὔ;

d Ἄλλὰ μὴν τὸ εὐρυθμόν γε καὶ τὸ ἄρρυθμον τὸ μὲν τῇ καλῇ λέξει ἔπεται ὁμοιούμενον, τὸ δὲ τῇ ἐναντία, καὶ τὸ εὐάρμοστον καὶ ἀνάρμοστον ὡσαύτως, εἶπερ ῥυθμός γε καὶ ἄρμονία λόγῳ, ὥσπερ ἄρτι ἐλέγετο, ἀλλὰ μὴ λόγος τούτοις.

5 Ἄλλὰ μὴν, ἦ δ' ὅς, ταῦτά γε λόγῳ ἀκολουθητέον.

Τί δ' ὁ τρόπος τῆς λέξεως, ἦν δ' ἐγώ, καὶ ὁ λόγος; οὐ τῷ τῆς ψυχῆς ἦθει ἔπεται;

Πῶς γὰρ οὔ;

Τῇ δὲ λέξει τὰ ἄλλα;

10 Ναί.

Εὐλογία ἄρα καὶ εὐαρμοστία καὶ εὐσχημοσύνη καὶ εὐρυθμία εὐηθεία ἀκολουθεῖ, οὐχ ἦν ἄνοιαν οὔσαν ὑποκοριζόμενοι καλοῦμεν [ὡς εὐήθειαν], ἀλλὰ τὴν ὡς ἀληθῶς εὐ τε καὶ καλῶς τὸ ἦθος κατεσκευασμένην διάνοιαν.

Παντάπασιν μὲν οὖν, ἔφη.

5 Ἄρ' οὖν οὐ πανταχοῦ ταῦτα διωκτέα τοῖς ἰεοῖς, εἰ μέλουσι τὸ αὐτῶν πράττειν;

Διωκτέα μὲν οὖν.

401 Ἔστιν δέ γέ που πλήρης μὲν γραφικῇ αὐτῶν καὶ πᾶσα

c 3 αὐτοὺς AFM: αὐτοῦ D ἔχω AFDM: ἔγωγε ἔχω m
 c 7 καὶ ἀσχημοσύνης AFM: om. D c 8 δύνασαι AFM: δύνασθαι D
 d 1 γε ADM: τε F d 3 καὶ ἀνάρμοστον FD: καὶ τὸ ἀνάρμοστον
 M: om. A γε ADM: τε F e 2 ὡς] νῦν ci. Cobet:
 secl. Baiter ὡς εὐήθειαν secl. Herwerden τε ADM: γε F
 e 5 πανταχοῦ ADM: πανταχῇ F

ἡ τοιαύτη δημιουργία, πλήρης δὲ ὑφαντικὴ καὶ ποικιλία καὶ οἰκοδομία καὶ πᾶσα αὐτὴ ἡ τῶν ἄλλων σκευῶν ἐργασία, ἔτι δὲ ἡ τῶν σωμάτων φύσις καὶ ἡ τῶν ἄλλων φυτῶν· ἐν πᾶσι γὰρ τούτοις ἔνεστιν εὐσχημοσύνη ἢ ἀσχημοσύνη. καὶ ἡ 5 μὲν ἀσχημοσύνη καὶ ἀρρυθμία καὶ ἀναρμοστία κακολογίας καὶ κακοηθείας ἀδελφά, τὰ δ' ἐναντία τοῦ ἐναντίου, σῶφρονός τε καὶ ἀγαθοῦ ἦθους, ἀδελφά τε καὶ μιμήματα.

Παιτελῶς μὲν οὖν, ἔφη.

Ἄρ' οὖν τοῖς ποιηταῖς ἡμῖν μόνον ἐπιστατητέον καὶ b προσαναγκαστέον τὴν τοῦ ἀγαθοῦ εἰκόνα ἦθους ἐμποιεῖν τοῖς ποιήμασιν ἢ μὴ παρ' ἡμῖν ποιεῖν, ἢ καὶ τοῖς ἄλλοις δημιουργοῖς ἐπιστατητέον καὶ διακωλυτέον τὸ κακῆθες τοῦτο καὶ ἀκόλαστον καὶ ἀνελεύθερον καὶ ἀσχημον μῆτε ἐν εἰκόσι 5 ζῶων μῆτε ἐν οἰκοδομήμασι μῆτε ἐν ἄλλῃ μηδενὶ δημιουργουμένῳ ἐμποιεῖν, ἢ ὁ μὴ οἶός τε ὧν οὐκ ἐατέος παρ' ἡμῖν δημιουργεῖν, ἵνα μὴ ἐν κακίας εἰκόσι τρεφόμενοι ἡμῖν οἱ φύλακες ὥσπερ ἐν κακῇ βοτάνῃ, πολλὰ ἐκάστης ἡμέρας c κατὰ σμικρὸν ἀπὸ πολλῶν δρεπόμενοί τε καὶ νεμόμενοι, ἐν τι συνιστάντες λαιθάνωσιν κακὸν μέγα ἐν τῇ αὐτῶν ψυχῇ, ἀλλ' ἐκείνους ζητητέον τοὺς δημιουργοὺς τοὺς εὐφυῶς δυναμένους ἰχνεύειν τὴν τοῦ καλοῦ τε καὶ εὐσχημοῦ φύσιν, 5 ἵνα ὥσπερ ἐν ὑγιεινῷ τόπῳ οἰκοῦντες οἱ νέοι ἀπὸ παντὸς ὠφελῶνται, ὁπόθεν ἂν αὐτοῖς ἀπὸ τῶν καλῶν ἔργων ἢ πρὸς ὄψιν ἢ πρὸς ἀκοήν τι προσβάλῃ, ὥσπερ αὔρα φέρουσα ἀπὸ χρηστῶν τόπων ὑγίαια, καὶ εὐθὺς ἐκ παιδῶν λαιθάνη εἰς d ὁμοιότητά τε καὶ φιλίαν καὶ συμφωνίαν τῷ καλῷ λόγῳ ἄγουσα;

Πολὺ γὰρ αἶν, ἔφη, κάλλιστα οὕτω τραφεῖεν.

Ἄρ' οὖν, ἦν δ' ἐγώ, ὦ Γλαύκων, τούτων ἕνεκα κυριωτάτη 5 ἐν μουσικῇ τροφή, ὅτι μάλιστα καταδύεται εἰς τὸ εἰτὸς τῆς

α 3 αὐτὴ Λ F M : ἡ τοιαύτη δημιουργία καὶ D   η 5 η Λ D M : καὶ F
 α 6 ἀρρυθμία Λ' F : ἀρρυθμία Λ M : ἀραθυμία D   α 7 κακοηθείας Λ M :
 κακολογίας F D   β 8 ἡμῖν Λ D M : οἱ. F   γ 2 νεμόμενοι F D M :
 ἀνεμόμενοι Λ : ἀνιμώμενοι in marg. rec. a   γ 8 τί] τις Adam   αβρα
 Λ M : λίρα F D   δ 5 κυριωτάτη (ἡ) ci. Rückert

ψυχῆς ὅ τε ρυθμὸς καὶ ἄρμονία, καὶ ἔρρωμενέστατα ἄπτεται
 αὐτῆς φέροντα τὴν εὐσχημοσύνην, καὶ ποιεῖ εὐσχήμονα,
 e ἔάν τις ὀρθῶς τραφεῖ, εἰ δὲ μή, τούναντίον; καὶ ὅτι αὐτῶν
 παραλειπομένων καὶ μὴ καλῶς δημιουργηθέντων ἢ μὴ καλῶς
 φύντων ὀξύτατ' ἂν αἰσθάνοιτο ὁ ἐκεῖ τραφεὶς ὡς ἔδει, καὶ
 ὀρθῶς δὴ δυσχεραίνων τὰ μὲν καλὰ ἐπαινοὶ καὶ χαίρων καὶ
 5 καταδεχόμενος εἰς τὴν ψυχὴν τρέφοιτ' ἂν ἀπ' αὐτῶν καὶ
 402 γίγνοιτο καλὸς τε καγαθός, τὰ δ' αἰσχροὰ ψέγοι τ' ἂν ὀρθῶς
 καὶ μισοὶ ἔτι νέος ὢν, πρὶν λόγον δυνατὸς εἶναι λαβεῖν,
 ἐλθόντος δὲ τοῦ λόγου ἀσπάζοιτ' ἂν αὐτὸν γνωρίζων δι'
 οἰκειότητα μάλιστα ὁ οὕτω τραφεὶς;

5 Ἐμοὶ γοῦν δοκεῖ, ἔφη, τῶν τοιούτων ἕνεκα ἐν μουσικῇ
 εἶναι ἡ τροφή.

Ὡσπερ ἄρα, ἦν δ' ἐγώ, γραμμάτων περὶ τότε ἰκανῶς
 εἶχομεν, ὅτε τὰ στοιχεῖα μὴ λαυθάνοι ἡμᾶς ὀλίγα ὄντα ἐν
 ἅπασιν οἷς ἔστιν περιφερόμενα, καὶ οὐτ' ἐν σμικρῷ οὐτ' ἐν
 b μεγάλῳ ἠτιμάζομεν αὐτά, ὡς οὐ δέοι αἰσθάνεσθαι, ἀλλὰ
 πανταχοῦ προθυμούμεθα διαγιγνώσκειν, ὡς οὐ πρότερον
 ἐσόμενοι γραμματικοὶ πρὶν οὕτως ἔχοιμεν—

Ἄληθῆ.

5 Οὐκοῦν καὶ εἰκόνας γραμμάτων, εἴ που ἦ ἐν ὕδασι ἢ ἐν
 κατόπτροις ἐμφαίνοντο, οὐ πρότερον γνωσόμεθα, πρὶν ἂν
 αὐτὰ γνῶμεν, ἀλλ' ἔστιν τῆς αὐτῆς τέχνης τε καὶ μελέτης;

Παντάπασι μὲν οὖν.

Ἄρ' οὖν, ὁ λέγω, πρὸς θεῶν, οὕτως οὐδὲ μουσικοὶ πρό-
 c τερον ἐσόμεθα, οὐτε αὐτοὶ οὐτε οὓς φαμεν ἡμῖν παιδευτέον
 εἶναι τοὺς φύλακας, πρὶν ἂν τὰ τῆς σωφροσύνης εἶδη καὶ
 ἀνδρείας καὶ ἐλευθεριότητος καὶ μεγαλοπρεπείας καὶ ὅσα
 τούτων ἀδελφὰ καὶ τὰ τούτων αὐτῶν ἐναντία πανταχοῦ περι-
 5 φερόμενα γνωρίζωμεν καὶ ἐνόντα ἐν οἷς ἔνεστιν αἰσθανόμεθα

d 7 ὅ τε A F M : ὅτι D e 4 χαίρων καὶ om. Mon. : χαίρων [καὶ]
 al. Stallbaum : ante δυσχεραίνων transp. ci. Vermehren a 2 πρὶν
 Δ D M : πρὶν καὶ F λόγον A F M : λόγου D a 6 ἢ A M : ἢ F :
 om D b 2 προθυμούμεθα Δ : προθυμούμεθα F D b 5 καὶ F M :
 καὶ εἰ Δ D

καὶ αὐτὰ καὶ εἰκόνας αὐτῶν, καὶ μήτε ἐν σμικροῖς μήτε ἐν
μεγάλοις ἀτιμάζωμεν, ἀλλὰ τῆς αὐτῆς οὐόμεθα τέχνης εἶναι
καὶ μελέτης;

Πολλὴ ἀνάγκη, ἔφη.

Οὐκοῦν, ἦν δ' ἐγώ, ὅτου ἂν συμπίπτῃ ἐν τε τῇ ψυχῇ d
καλὰ ἦθη ἐιόντα καὶ ἐν τῷ εἶδει ὁμολογοῦντα ἐκείνοις καὶ
συμφωνοῦντα, τοῦ αὐτοῦ μετέχοντα τύπου, τοῦτ' ἂν εἴη
κάλλιστον θέαμα τῷ δυναμένῳ θεᾶσθαι;

Πολύ γε.

5

Καὶ μὴν τό γε κύνιστον ἐρασμιώτατον;

Πῶς δ' οὐ;

Τῶν δὴ ὅτι μάλιστα τοιούτων ἀνθρώπων ὃ γε μουσικὸς
ἐρῶν ἄν· εἰ δὲ ἀσύμφωνος εἴη, οὐκ ἂν ἐρῶν.

Οὐκ ἄν, εἰ γέ τι, ἔφη, κατὰ τὴν ψυχὴν ἐλλείποι· εἰ 10
μείτοι τι κατὰ τὸ σῶμα, ὑπομείνειεν ἂν ὥστε ἐθέλειν
ἀσπάζεσθαι. e

Μαυθάνω, ἦν δ' ἐγώ· ὅτι ἔστιν σοι ἡ γέγονεν παιδικὰ
τοιαῦτα, καὶ συγχωρῶ. ἀλλὰ τούδε μοι εἰπέ· σωφροσύνη
καὶ ἡδονῇ ὑπερβαλλούσῃ ἔστι τις κοινωρία;

Καὶ πῶς; ἔφη, ἢ γε ἐκφρονα ποιεῖ οὐχ ἦττον ἢ λύπη; 5

Ἄλλὰ τῇ ἄλλῃ ἀρετῇ;

Οὐδαμῶς.

403

Τί δέ; ὑβρεῖ τε καὶ ἀκολασίᾳ;

Πάπτων μάλιστα.

Μείζω δέ τινα καὶ ὀξυτέραν ἔχεις εἰπεῖν ἡδονῆν τῆς περι
τὰ ἀφροδίσια; 5

Οὐκ ἔχω, ἦ δ' ὅς, οὐδέ γε μανικωτέραν.

Ὅ δὲ ὀρθὸς ἔρως πέφυκε κοσμοῦ τε καὶ καλοῦ σωφρόνως
τε καὶ μουσικῶς ἐρᾶν;

Καὶ μάλα, ἦ δ' ὅς.

c 7 οὐόμεθα F D: οὐόμεθα Λ M d 4 θεᾶσθαι Λ D M: θεάσασθαι F
d 5 πολὴ πόν Stobaeus d 8 δὴ δτι F D M Stobaeus: διότι Λ
d 10 ἐλλείποι ἑλλίποι Stobaeus d 11 τι Λ D M: om. F Stobaeus
o 5 ἢ γε Λ D M: εἴ γε F Stobaeus a 2 ββρει Λ F D: ββρις M
Stobaei Λ

10 Οὐδὲν ἄρα προσοιστέον μανικὸν οὐδὲ συγγενὲς ἀκολασίας
τῷ ὀρθῷ ἔρωτι;

Οὐ προσοιστέον.

b Οὐ προσοιστέον ἄρα αὕτη ἢ ἡδονή, οὐδὲ κοινωνητέον
αὐτῆς ἔραστῇ τε καὶ παιδικοῖς ὀρθῶς ἐρώσῃ τε καὶ ἐρωμένοις;
Οὐ μέντοι μὰ Δί', ἔφη, ὦ Σώκρατες, προσοιστέον.

Οὕτω δὴ, ὡς ἔοικε, νομοθετήσεις ἐν τῇ οἰκισομένη πόλει
5 φιλεῖν μὲν καὶ συνεῖναι καὶ ἄπτεσθαι ὥσπερ ὑέος παιδικῶν
ἔραστῆν, τῶν καλῶν χάριν, ἐὰν πείθῃ, τὰ δ' ἄλλα οὕτως
ὀμιλεῖν πρὸς ὃν τις σπουδάζοι, ὅπως μηδέποτε δόξει μα-
c κρότερα τούτων συγγίγνεσθαι· εἰ δὲ μή, ψόγον ἀμουσίας καὶ
ἀπειροκαλίας ὑφέξοντα.

Οὕτως, ἔφη.

Ἄρ' οὖν, ἦν δ' ἐγώ, καὶ σοὶ φαίνεται τέλος ἡμῖν ἔχειν
5 ὁ περὶ μουσικῆς λόγος; οἱ γοῦν δεῖ τελευτᾶν, τετελευ-
τηκεν· δεῖ δέ που τελευτᾶν τὰ μουσικὰ εἰς τὰ τοῦ καλοῦ
ἔρωτικά.

Σύμφημι, ἦ δ' ὅς.

· Μετὰ δὴ μουσικὴν γυμναστικῇ θρεπτέοι οἱ νεανίαί.

10 Τί μῆν;

Δεῖ μὲν δὴ καὶ ταύτη ἀκριβῶς τρέφεσθαι ἐκ παίδων διὰ
d βίου. ἔχει δέ πως, ὡς ἐγῶμαι, ὧδε· σκόπει δὲ καὶ σύ.
ἐμοὶ μὲν γὰρ οὐ φαίνεται, ὃ ἂν χρηστὸν ἦ σῶμα, τοῦτο τῇ
αὐτοῦ ἀρετῇ ψυχὴν ἀγαθὴν ποιεῖν, ἀλλὰ τούναντίον ψυχῇ
ἀγαθῇ τῇ αὐτῆς ἀρετῇ σῶμα παρέχειν ὡς οἶόν τε βέλτιστον·
5 σοὶ δὲ πῶς φαίνεται;

Καὶ ἐμοί, ἔφη, οὕτως.

Οὐκοῦν εἰ τὴν διάνοιαν ἱκανῶς θεραπεύσαντες παραδοῖμεν
αὐτῇ τὰ περὶ τὸ σῶμα ἀκριβολογεῖσθαι, ἡμεῖς δὲ ὅσον τοὺς

a 11 ὀρθῷ ἔρωτι] ὀρθῶς ἐρώντι Stobaeus (ut videtur) b 1 αὕτη
ἢ A: αὐτῇ ἢ F: αὐτῇ D: αὐτὴν M b 4 ἔοικε A: ἔοικεν ὁ A²
νομοθετήσεις F DM: νομοθετῆς εἰς A b 7 δόξει AM: δόξη FD
d 2 τοῦτο ADM: om. F Stobaeus d 3 ποιεῖν] ἐμποιεῖν Stobaeus
d 6 ἔφη οὕτως] οὕτως ἔφη Stobaeus

τύπους ὑφηγησαίμεθα, ἵνα μὴ μακρολογῶμεν, ὀρθῶς ἂν ε
ποιοῖμεν;

Πάνυ μὲν οὖν.

Μέθης μὲν δὴ εἶπομεν ὅτι ἀφεκτέον αὐτοῖς· παντὶ γάρ
που μᾶλλον ἐγχωρεῖ ἢ φύλακι μεθυσθέντι μὴ εἰδέναι ὅπου 5
γῆς ἐστιν.

Γελοῖον γάρ, ἢ δ' ὅς, τόν γε φύλακα φύλακος δεῖσθαι.

Τί δὲ δὴ σίτων πέρι; ἀθληταὶ μὲν γὰρ οἱ ἄνδρες τοῦ
μεγίστου ἀγῶνι. ἢ οὐχί;

Ναί.

Ἄρ' οὖν ἢ τῶνδε τῶν ἀσκητῶν ἕξις προσήκουσ' ἂν εἴη 10
τούτοις; 404

Ἴσως.

Ἄλλ', ἦν δ' ἐγώ, ὑπνώδης αὕτη γέ τις καὶ σφαλερὰ πρὸς
ὑγίειαν. ἢ οὐχ ὀρθῶς ὅτι καθεύδουσί τε τὸν βίον καί, ἔαν 5
σμικρὰ ἐκβῶσι τῆς τεταγμένης διαίτης, μεγάλα καὶ σφόδρα
ροσοῦσιν οὗτοι οἱ ἀσκηταί;

Ὅρῶ.

Κομψοτέρας δὴ τινος, ἦν δ' ἐγώ, ἀσκήσεως δεῖ τοῖς
πολεμικοῖς ἀθληταῖς, οὓς γε ὥσπερ κύνας ἀγρύπνους τε 10
ἀνάγκη εἶναι καὶ ὅτι μάλιστα ὀξὺ ὄραν καὶ ἀκούειν καὶ
πολλὰς μεταβολὰς ἐν ταῖς στρατείαις μεταβάλλοντας ὑδάτων
τε καὶ τῶν ἄλλων σίτων καὶ εἰλήσεων καὶ χειμῶνων μὴ 15
ἀκροσφαλεῖς εἶναι πρὸς ὑγίειαν.

Φαίνεται μοι.

Ἄρ' οὖν ἢ βελτίστη γυμναστικὴ ἀδελφή τις ἂν εἴη τῆς
ἀπλῆς μουσικῆς ἢ ὀλίγον πρότερον διῆμει; 5

Πῶς λέγεις;

Ἀπλῆ που καὶ ἐπεικίης γυμναστικῆ, καὶ μάλιστα ἢ τῶν
περὶ τὸν πόλεμον.

α 5 σφόδρα FD: σφοδρὰ ΛΜ α 9 τε FDM: τε καὶ Λ
α 10 καὶ ἀκούειν ΛFM: ἀκούειν D α 11 στρατείαις ΛF: στρα-
τείαις D β 1 χειμῶνων ΛDM: τῶν χειμῶνων F β 5 ἀπλῆς FD:
om. ΛΜ β 7 που καὶ] που ἢ ci. Hartman: που καὶ ἢ Adam

Πῆ δὴ;

10 Καὶ παρ' Ὀμήρου, ἦν δ' ἐγώ, τά γε τοιαῦτα μάθοι ἄν
 τις. οἶσθα γὰρ ὅτι ἐπὶ στρατιᾶς ἐν ταῖς τῶν ἡρώων
 ἐστιάσεισιν οὔτε ἰχθύσιω αὐτοὺς ἐστιᾶ, καὶ ταῦτα ἐπὶ
 c θαλάττῃ ἐν Ἑλλησπόντῳ ὄντας, οὔτε ἐφθοῖς κρέασιω ἀλλὰ
 μόνον ὀπτοῖς, ἃ δὴ μάλιστ' ἄν εἴη στρατιώταις εὐπορα·
 πανταχοῦ γὰρ ὡς ἔπος εἰπεῖν αὐτῷ τῷ πυρὶ χρῆσθαι
 εὐπορώτερον ἢ ἀγγεῖα συμπεριφέρειω.

5 Καὶ μάλα.

Οὐδὲ μὴν ἡδυσμάτων, ὡς ἐγῶμαι, Ὀμηρος πώποτε
 ἐμνήσθη. ἡ τοῦτο μὲν καὶ οἱ ἄλλοι ἀσκηταὶ ἴσασιω, ὅτι τῷ
 μέλλουσι σῶματι εὖ ἔξειω ἀφεκτέον τῶν τοιούτων ἀπάντων;

Καὶ ὀρθῶς γε, ἔφη, ἴσασί τε καὶ ἀπέχονται.

d Συρακοσίαν δέ, ᾧ φίλε, τράπεζαν καὶ Σικελικὴν ποι-
 κιλίαν ὄψου, ὡς ἔοικας, οὐκ αἰνεῖς, εἶπερ σοι ταῦτα δοκεῖ
 ὀρθῶς ἔχειω.

Οὐ μοι δοκῶ.

5 Ψέγεις ἄρα καὶ Κορινθίαν κόρην φίλην εἶναι ἀνδράσιω
 μέλλουσιω εὖ σῶματος ἔξειω.

Παντάπασι μὲν οὖν.

Οὐκοῦν καὶ Ἀττικῶν πεμμάτων τὰς δοκούσας εἶναι
 εὐπαθείας;

10 Ἀνάγκη.

Ὀλην γὰρ οἶμαι τὴν τοιαύτην σίτησιω καὶ δλαιοταν τῇ
 μελοποιία τε καὶ ᾠδῇ τῇ ἐν τῷ παναρμονίῳ καὶ ἐν πᾶσι
 e ῥυθμοῖς πεποιημένη ἀπεικάζοντες ὀρθῶς ἄν ἀπεικάζομεν.

Πῶς γὰρ οὐ;

Οὐκοῦν ἐκεῖ μὲν ἀκολασίαν ἢ ποικιλία ἐνέτικτεω, ἐνταῦθα
 δὲ νόσον, ἢ δὲ ἀπλότης κατὰ μὲν μουσικὴν ἐν ψυχαῖς
 5 σωφροσύνην, κατὰ δὲ γυμναστικὴν ἐν σῶμασιω ὑγίειαν;

b 11 στρατιᾶς Af: στρατιας F: στρατείας D c 1 ἐν Ἑλλησ-
 πόντῳ secl. Cobet c 8 σῶματι] σῶματος ci. Cobet εὖ ἔξειω AFM:
 εὐξεῖν D d 1 δέ] δὴ ci. Schneider (itaque Ficinus) d 2 ὄψου]
 ὄψων vulg. d 12 τῷ AM: τῇ FD

Ἀληθέστατα, ἔφη.

Ἀκολασίας δὲ καὶ γόσων πληθυνουσῶν ἐν πόλει ἄρ' οὐ 405
δικαστήριά τε καὶ ἰατρεία πολλὰ ἀνοίγεται, καὶ δικανικὴ
τε καὶ ἰατρικὴ σεμνύνονται, ὅταν δὴ καὶ ἐλεύθεροι πολλοὶ
καὶ σφόδρα περὶ αὐτὰ σπουδάζωσιν;

Τί γὰρ οὐ μέλλει;

Τῆς δὲ κακῆς τε καὶ αἰσχροῦ παιδείας ἐν πόλει ἄρα μή 5
τι μείζον ἔξεις λαβεῖν τεκμήριον ἢ τὸ δεῖσθαι ἰατρῶν καὶ
δικαστῶν ἄκρων μὴ μόνον τοὺς φαύλους τε καὶ χειροτέχνους,
ἀλλὰ καὶ τοὺς ἐν ἐλευθέρῳ σχήματι προσποιουμένους τε-
θράφθαι; ἢ οὐκ αἰσχροὺ δοκεῖ καὶ ἀπαιδευσίας μέγα b
τεκμήριον τὸ ἐπακτῶ παρ' ἄλλων, ὡς δεσποτῶν τε καὶ
κριτῶν, τῷ δικαίῳ ἀναγκάζεσθαι χρῆσθαι, καὶ ἀπορίᾳ
οἰκείων;

Πάντων μὲν οὖν, ἔφη, αἰσχιστον.

Ἡ δοκεῖ σοι, ἦν δ' ἐγώ, τούτου αἰσχίον εἶναι τοῦτο, 5
ὅταν δὴ τις μὴ μόνον τὸ πολὺ τοῦ βίου ἐν δικαστηρίοις
φεύγων τε καὶ διώκων κατατρίβηται, ἀλλὰ καὶ ὑπὸ ἀπειρο-
καλίας ἐπ' αὐτῷ δὴ τούτῳ πεισθῆ καλλωπίζεσθαι, ὡς δεινὸς
ᾧν περὶ τὸ ἀδικεῖν καὶ ἱκανὸς πάσας μὲν στροφὰς στρέ- c
φείσθαι, πάσας δὲ διεξόδους διεξελλῶν ἀποστραφεῖναι λυγι-
ζόμενος, ὥστε μὴ παρασχεῖν δίκην, καὶ ταῦτα σμικρῶν τε
καὶ οὐδενὸς ἀξίῳ ἕνεκα, ἀγνοῶν ὅσῳ κάλλιον καὶ ἄμεινον
τὸ παρασκευάζειν τὸν βίον αὐτῷ μηδὲν δεῖσθαι νυστάζουτος 5
δικαστοῦ;

Οὐκ, ἀλλὰ τοῦτ', ἔφη, ἐκείνου ἔτι αἰσχίον.

Τὸ δὲ ἰατρικῆς, ἦν δ' ἐγώ, δεῖσθαι ὅτι μὴ τραυμάτων
ἕνεκα ἢ τιῶν ἐπιτελείων νοσημάτων ἐπιπεσόντων, ἀλλὰ δι'

a 9 τεθράφθαι Λ F: τετράφθαι D   b 3 καὶ Λ D M: ὡς F: secl.
Ast: δικαίων ci. Madvig   b 4 οἰκείου scr. Mon.   b 7 δὴ τις
F Stobaeus: τις Λ D M   b 9 πεισθῆ Λ F M Stobaeus: πεισθῆναι D
c 2 λυγίζόμενος Λ M schol. (Boethus): ἀδ λογίζόμενος F: λογίζόμενος D
Stobaeus   c 3 παρασχεῖν Λ D M Stobaeus: παρέχειν F Suidas
δίκην Λ F D M Stobaeus: δίκας d   ταῦτα Λ F M: ταύτας D

d ἀργίαν τε καὶ δίαιταν οἶαν διήλθομεν, ρευμάτων τε καὶ
πνευμάτων ὥσπερ λίμνας ἐμπιμπλαμένους φύσας τε καὶ
κατάρρους νοσήμασιν ὀνόματα τίθεσθαι ἀναγκάζειν τοὺς
κομψοὺς Ἀσκληπιάδας, οὐκ αἰσχροὺν δοκεῖ;

5 Καὶ μάλ', ἔφη· ὡς ἀληθῶς καινὰ ταῦτα καὶ ἄτοπα νοση-
μάτων ὀνόματα.

Οἶα, ἦν δ' ἐγώ, ὡς οἶμαι, οὐκ ἦν ἐπ' Ἀσκληπιοῦ.
e τεκμαίρομαι δέ, ὅτι αὐτοῦ οἱ ὑεῖς ἐν Τροίᾳ Εὐρυπύλῳ
τετρωμένῳ ἐπ' οἶνον Πράμνειον ἄλφιτα πολλὰ ἐπιπασθέντα
406 καὶ τυρὸν ἐπιξυσθέντα, ἃ δὴ δοκεῖ φλεγματώδη εἶναι, οὐκ
ἐμέμψαντο τῇ δούσῃ πιεῖν, οὐδὲ Πατρόκλῳ τῷ ἰωμένῳ
ἐπετίμησαν.

Καὶ μὲν δὴ, ἔφη, ἄτοπόν γε τὸ πῶμα οὕτως ἔχοντι.

5 Οὐκ, εἴ γ' ἐννοεῖς, εἶπον, ὅτι τῇ παιδαγωγικῇ τῶν νοση-
μάτων ταύτῃ τῇ νῦν ἰατρικῇ πρὸ τοῦ Ἀσκληπιάδαι οὐκ
ἐχρῶντο, ὡς φασι, πρὶν Ἡρόδικον γενέσθαι· Ἡρόδικος δὲ
παιδοτρίβης ὢν καὶ νοσώδης γενόμενος, μείζας γυμναστικὴν
b ἰατρικῇ, ἀπέκναισε πρῶτον μὲν καὶ μάλιστα ἑαυτόν, ἔπειτ'
ἄλλους ὕστερον πολλοὺς.

Πῆ δὴ; ἔφη.

Μακρόν, ἦν δ' ἐγώ, τὸν θάνατον αὐτῷ ποιήσας. παρα-
5 κολουθῶν γὰρ τῷ νοσήματι θανασίμῳ ὄντι οὔτε ἰάσασθαι
οἶμαι οἶός τ' ἦν ἑαυτόν, ἐν ἀσχολίᾳ τε πάντων ἰατρευόμενος
διὰ βίου ἔζη, ἀποκναιόμενος εἴ τι τῆς εἰωθυίας διαίτης
ἐκβαίῃ, δυσθανατῶν δὲ ὑπὸ σοφίας εἰς γῆρας ἀφίκετο.

Καλὸν ἄρα τὸ γέρας, ἔφη, τῆς τέχνης ἠνέγκατο.

c Οἶον εἰκός, ἦν δ' ἐγώ, τὸν μὴ εἰδῶτα ὅτι Ἀσκληπιὸς οὐκ
ἀγνοία οὐδὲ ἀπειρία τούτου τοῦ εἶδους τῆς ἰατρικῆς τοῖς
ἐκγόνοις οὐ κατέδειξεν αὐτό, ἀλλ' εἰδὼς ὅτι πᾶσι τοῖς εὐνομου-
μένοις ἔργον τι ἐκάστω ἐν τῇ πόλει προστέτακται, ὃ ἀναγκαῖον
5 ἐργάζεσθαι, καὶ οὐδενὶ σχολὴ διὰ βίου κάμνειν ἰατρευομένῳ.
ὃ ἡμεῖς γελοίως ἐπὶ μὲν τῶν δημιουργῶν αἰσθανόμεθα, ἐπὶ

δὲ τῶν πλουσίων τε καὶ εὐδαιμόνων δοκούντων εἶναι οὐκ αἰσθανόμεθα.

Πῶς; ἔφη.

Τέκτων μὲν, ἦν δ' ἐγώ, κάμων ἀξιῶ παρὰ τοῦ ἱατροῦ d
φάρμακον πιῶν ἐξεμέσαι τὸ νόσημα, ἢ κάτω καθαρθεῖς ἢ καύ-
σει ἢ τομῇ χρησάμενος ἀπηλλάχθαι· ἐὰν δέ τις αὐτῷ μακρὰν
δίαιταν προστάτῃ, πιλιδιά τε περὶ τὴν κεφαλὴν περιτιθεῖς
καὶ τὰ τούτοις ἐπόμενα, ταχὺ εἶπεν ὅτι οὐ σχολὴ κάμνειν 5
οὐδὲ λυσιτελεῖ οὕτω ζῆν, νοσήματι τὸν νοῦν προσέχοντα, τῆς
δὲ προκειμένης ἐργασίας ἀμελοῦντα. καὶ μετὰ ταῦτα χαίρειν
εἰπὼν τῷ τοιοῦτῳ ἱατρῷ, εἰς τὴν εἰωθυῖαν διάιταν ἐμβάς, e
ύγιης γενόμενος ζῆ τὰ ἑαυτοῦ πράττων· ἐὰν δὲ μὴ ἱκανὸν
ἦ τὸ σῶμα ὑπενεγκεῖν, τελευτήσας πραγμάτων ἀπηλλάγη.

Καὶ τῷ τοιοῦτῳ μὲν γ', ἔφη, δοκεῖ πρέπειν οὕτω ἱατρικῇ
χρῆσθαι. 5

Ἄρα, ἦν δ' ἐγώ, ὅτι ἦν τι αὐτῷ ἔργον, ὃ εἰ μὴ πράττοι, 407
οὐκ ἔλυσιτέλει ζῆν;

Δῆλον, ἔφη.

Ὁ δὲ δὴ πλούσιος, ὡς φαμεν, οὐδὲν ἔχει τοιοῦτον ἔργον
προκείμενον, οὐ ἀναγκαζομένῳ ἀπέχεσθαι ἀβίωτον. 5

Οὐκ οὖν δὴ λέγεται γε.

Φωκυλίδου γάρ, ἦν δ' ἐγώ, οὐκ ἀκούεις πῶς φησι δεῖν,
ὅταν τῷ ἤδη βίος ἦ, ἀρετὴν ἀσκεῖν.

Οἶμαι δέ γε, ἔφη, καὶ πρότερον.

Μηδέν, εἶπον, περὶ τούτου αὐτῷ μαχώμεθα, ἀλλ' ἡμᾶς 10
αὐτοὺς διδάξωμεν πότερον μελετητέον τούτο τῷ πλουσίῳ
καὶ ἀβίωτον τῷ μὴ μελετῶντι, ἢ νοσοτροφία τεκτονικῇ b
μὲν καὶ ταῖς ἄλλαις τέχναις ἐμπόδιον τῇ προσέξει τοῦ νοῦ,
τὸ δὲ Φωκυλίδου παρακείμενον οὐδὲν ἐμποδίζει.

Ναὶ μὰ τὸν Δία, ἦ δ' ὅς. σχεδόν γέ τι πάντων μάλιστα

d 1 μὲν AM: om. FD   d 3 μακρὰν M: μικρὰν AFD   a 4 φαμεν
Λ FM: ἴφαμεν D   a 11 πότερον A FM: πρότερον D   b 1 ἢ FD:
ἢ Λ   b 2 μὲν A FM: μὲν γὰρ D   b 4 γέ τι Λ DM: τί γε
F Galenus

5 ἢ γε περαιτέρω γυμναστικῆς ἢ περιττῆ αὐτῆ ἐπιμέλεια τοῦ σώματος· καὶ γὰρ πρὸς οἰκονομίας καὶ πρὸς στρατείας καὶ πρὸς ἐδραίους ἐν πόλει ἀρχὰς δύσκολος.

Τὸ δὲ δὴ μέγιστον, ὅτι καὶ πρὸς μαθήσεις ἀστινασοῦν καὶ
 c ἐννοήσεις τε καὶ μελέτας πρὸς ἑαυτὸν χαλεπῆ, κεφαλῆς τινας ἀεὶ διατάσεις καὶ ἰλίγγους ὑποπτεύουσα καὶ αἰτιωμένη ἐκ φιλοσοφίας ἐγγίγνεσθαι, ὥστε, ὅπῃ ταύτῃ ἀρετῇ ἀσκέιται καὶ δοκιμάζεται, πάντῃ ἐμπόδιος· κάμνει γὰρ οἶεσθαι ποιεῖ
 5 ἀεὶ καὶ ὠδίνοντα μήποτε λήγειν περὶ τοῦ σώματος.

Εἰκός γε, ἔφη.

Οὐκοῦν ταῦτα γιγνώσκοντα φῶμεν καὶ Ἀσκληπιὸν τοὺς μὲν φύσει τε καὶ διαίτῃ ὑγιεινῶς ἔχοντας τὰ σώματα,
 d νόσημα δὲ τι ἀποκεκριμένον ἴσχοντας ἐν αὐτοῖς, τούτοις μὲν καὶ ταύτῃ τῇ ἕξει καταδείξαι ἰατρικὴν, φαρμάκοις τε καὶ τομαῖς τὰ νοσήματα ἐκβάλλοντα αὐτῶν τὴν εἰωθυίαν προστάττειν δίαιταν, ἵνα μὴ τὰ πολιτικὰ βλάβῃ, τὰ δ'
 5 εἶσω διὰ παντὸς νενοσηκότα σώματα οὐκ ἐπιχειρεῖν διαίταις κατὰ σμικρὸν ἀπαντλοῦντα καὶ ἐπιχέοντα μακρὸν καὶ κακὸν βίον ἀνθρώπῳ ποιεῖν, καὶ ἔκγονα αὐτῶν, ὡς τὸ εἰκός, ἕτερα τοιαῦτα φυτεύειν, ἀλλὰ τὸν μὴ δυνάμενον ἐν τῇ καθεστηκυίᾳ
 e περιόδῳ ζῆν μὴ οἶεσθαι δεῖν θεραπεύειν, ὡς οὔτε αὐτῷ οὔτε πόλει λυσιτελεῖ;

Πολιτικόν, ἔφη, λέγεις Ἀσκληπιόν.

Δῆλον, ἦν δ' ἐγώ· καὶ οἱ παῖδες αὐτοῦ, ὅτι τοιοῦτος ἦν,
 408 οὐχ ὀρᾶς ὡς καὶ ἐν Τροίᾳ ἀγαθοὶ πρὸς τὸν πόλεμον ἐφάνησαν, καὶ τῇ ἰατρικῇ, ὡς ἐγὼ λέγω, ἐχρῶντο; ἢ οὐ μέμνησαι ὅτι καὶ τῷ Μενέλεω ἐκ τοῦ τραύματος οὐ ὁ Πάνδαρος ἔβαλεν—

5 αἱμ' ἐκμυζήσαντες ἐπ' ἡπια φάρμακ' ἔπασσον,

b 5 γυμναστικῆς] γυμναστικῆς ἦς Adam c 1 τε A D M : om. F
 τινας scr. recc. : τινος A F D M c 2 διατάσεις ex em. F Galenus :
 διαστάσεις A D M c 3 ἀρετῇ M : ἀρετῆ A F D c 6 εἰκός γε
 ἔφη A M : om. F D : εἰκός γε, ἔφην Adam d 4 προστάττειν A F M :
 πράττειν D a 5 ἐκμυζήσαντες F : ἐκμυζήσαντ' A D M : ἐκμύζησαν
 τ' Adam ἐπ' ci. Bywater : ἐπὶ τ' A F D M

ὅτι δ' ἐχρήην μετὰ τοῦτο ἢ πιεῖν ἢ φαγεῖν οὐδὲν μᾶλλον ἢ τῷ Εὐρυπύλῳ προσέταπτον, ὡς ἰκαίῳν ὄντων τῶν φαρμάκων ἰσασθαι ἄνδρας πρὸ τῶν τραυμάτων ὑγιεινούς τε καὶ κοσμίους ἐν διαίτῃ, κἂν εἰ τύχοιεν ἐν τῷ παραχρήμα κυκῶνα **b** πιόιντες, νοσῶδη δὲ φύσει τε καὶ ἀκόλαστον οὔτε αὐτοῖς οὔτε τοῖς ἄλλοις ᾤοντο λυσιτελεῖν ζῆν, οὐδ' ἐπὶ τούτοις τὴν τέχνην δεῖν εἶναι, οὐδὲ θεραπευτέον αὐτούς, οὐδ' εἰ Μίδου πλουσιώτεροι εἶεν. **5**

Πάνυ κομψούς, ἔφη, λέγεις Ἀσκληπιοῦ παῖδας.

Πρέπει, ἦν δ' ἐγώ, καίτοι ἀπειθοῦντές γε ἡμῖν οἱ τραγωδοποιοί τε καὶ Πίνδαρος Ἀπόλλωνος μὲν φασιν Ἀσκληπιὸν εἶναι, ὑπὸ δὲ χρυσοῦ πεισθῆναι πλούσιον ἄνδρα θανάσιμον ἤδη ὄντα ἰσασθαι, ὅθεν δὴ καὶ κεραυνωθῆναι αὐτόν. ἡμεῖς **c** δὲ κατὰ τὰ προειρημένα οὐ πεισόμεθα αὐτοῖς ἀμφοτέρα, ἀλλ' εἰ μὲν θεοῦ ἦν, οὐκ ἦν, φήσομεν, ἀσχροκερδής· εἰ δ' ἀσχροκερδής, οὐκ ἦν θεοῦ.

Ὅρθότατα, ἦ δ' ὄς, ταῦτά γε. ἀλλὰ περὶ τοῦδε τί **5** λέγεις, ὦ Σώκρατες; ἄρ' οὐκ ἀγαθούς δεῖ ἐν τῇ πόλει κεκτῆσθαι ἰατρούς; εἶεν δ' ἄν που μάλιστα τοιοῦτοι ὄσοι πλείστους μὲν ὑγιεινούς, πλείστους δὲ νοσῶδεις μετεχειρί- **d** σαντο, καὶ δικαστὰ αὐτῶν ὡσαύτως οἱ παιτοδαπαῖς φύσειν ὠμιληκότες.

Καὶ μάλα, εἶπον, ἀγαθούς λέγω. ἀλλ' οἴσθα οὗς ἡγοῦμαι τοιούτους; **5**

Ἄν εἴπῃς, ἔφη.

Ἄλλὰ πειράσομαι, ἦν δ' ἐγώ· σὺ μέντοι οὐχ ὅμοιον πρᾶγμα τῷ αὐτῷ λόγῳ ἦρου.

Πῶς; ἔφη.

Ἰατροὶ μέν, εἶπον, δευότατοι ἂν γένοιοντο, εἰ ἐκ παίδων **10** ἀρξάμενοι πρὸς τῷ μαρθαίνειν τὴν τέχνην ὡς πλείστοις τε

a 6 δ' ἐχρήην A F M: δὲ χρήην D   a 7 τῶν A F M: om. D
 b 8 ἰσασθαι A D M: ἰᾶσθαι F   c 2 πεισόμεθα F: πειθόμεθα A D M
 c 5 ὀρθότατα A F M: ὀρθότατά γε D   d 4 μάλα A F M Stobaeus:
 μάλιστα D   d 7 ὅμοιον A M Stobaeus: ὁμοιῶν gr. F D   d 11 τῷ
 A D M: τὸ F Stobaeus

καὶ πονηροτάτοις σώμασιν ὀμιλήσειαν καὶ αὐτοὶ πάσας
 e νόσους κάμοιεν καὶ εἶεν μὴ πάνυ ὑγιεινοὶ φύσει. οὐ
 γὰρ οἶμαι σώματι σῶμα θεραπεύουσιν—οὐ γὰρ ἂν αὐτὰ
 ἐνεχώρει κακὰ εἶναι ποτε καὶ γενέσθαι—ἀλλὰ ψυχῇ
 σῶμα, ἣ οὐκ ἐγχωρεῖ κακὴν γενομένην τε καὶ οὔσαν εὐ τι
 5 θεραπεύειν.

Ὅρθως, ἔφη.

409 Δικαστῆς δέ γε, ὦ φίλε, ψυχῇ ψυχῆς ἄρχει, ἣ οὐκ
 ἐγχωρεῖ ἐκ νέας ἐν πονηραῖς ψυχαῖς τεθράφθαι τε καὶ
 ὀμιληκέναι καὶ πάντα ἀδικήματα αὐτὴν ἡδίκηκυῖαν διεξελή-
 λυθέναι, ὥστε ὀξέως ἀφ' αὐτῆς τεκμαίρεσθαι τὰ τῶν ἄλλων
 5 ἀδικήματα οἷον κατὰ σῶμα νόσους· ἀλλ' ἄπειρον αὐτὴν καὶ
 ἀκέραιον δεῖ κακῶν ἡθῶν νέαν οὔσαν γεγενῆσθαι, εἰ μέλλει
 καλὴ κάγαθὴ οὔσα κρνεῖν ὑγιῶς τὰ δίκαια. διὸ δὴ καὶ
 εὐήθεις νέοι ὄντες οἱ ἐπιεικεῖς φαίνονται καὶ εὐεξαπάτητοι
 b ὑπὸ τῶν ἀδίκων, ἅτε οὐκ ἔχοντες ἐν ἑαυτοῖς παραδείγματα
 ὁμοιοπαθῆ τοῖς πονηροῖς.

Καὶ μὲν δὴ, ἔφη, σφόδρα γε αὐτὸ πάσχουσι.

Τῷ τοι, ἦν δ' ἐγώ, οὐ νέον ἀλλὰ γέροντα δεῖ τὸν
 5 ἀγαθὸν δικαστὴν εἶναι, ὀψιμαθῆ γεγενοῦτα τῆς ἀδικίας οἷον
 ἔστιν, οὐκ οἰκείαν ἐν τῇ αὐτοῦ ψυχῇ ἐνοῦσαν ἡσθημένον,
 ἀλλ' ἀλλοτρίαν ἐν ἀλλοτρίαις μεμελετηκότα ἐν πολλῷ
 χρόνῳ διαισθάνεσθαι οἷον πέφυκε κακόν, ἐπιστήμη, οὐκ
 c ἐμπειρία οἰκεία κεχρημένον.

Γενναϊότατος γοῦν, ἔφη, ἔοικεν εἶναι ὁ τοιοῦτος δικαστῆς.

Καὶ ἀγαθός γε, ἦν δ' ἐγώ, ὁ σὺ ἡρώτας· ὁ γὰρ ἔχων
 ψυχὴν ἀγαθὴν ἀγαθός. ὁ δὲ δεινὸς ἐκείνος καὶ καχύποπ-
 5 τος, ὁ πολλὰ αὐτὸς ἡδίκηκῶς καὶ πανοῦργός τε καὶ σοφὸς
 οἰόμενος εἶναι, ὅταν μὲν ὁμοίοις ὀμιλῇ, δεινὸς φαίνεται
 ἐξευλαβούμενος, πρὸς τὰ ἐν αὐτῷ παραδείγματα ἀποσκοπῶν

e 4 ἦ D Stobaeus : ἦ A : ἦ pr. F rec. a a 1 ψυχῇ A M Stobaeus :
 om. F D ἦ D Stobaeus : ἦ A (sed corr. ἦ A) : ἦ pr. F a 7 κρι-
 νεῖν F D : κρίνειν A M Stobaeus b 4 τῷ τοι F D Stobaeus : τοιγάροτι
 A M c 3 ἡρώτας] ἔρωτᾶς Stobaeus

ὅταν δὲ ἀγαθοῖς καὶ πρεσβυτέροις ἤδη πλησιάσῃ, ἀβέλτερος αὐ φαίνεται, ἀπιστῶν παρὰ καιρὸν καὶ ἀγνοῶν ὑγιᾶς ἦθος, d
 ἅτε οὐκ ἔχων παράδειγμα τοῦ τοιούτου. πλεονάκις δὲ πονη-
 ροῖς ἢ χρηστοῖς ἐντυγχάνων σοφώτερος ἢ ἀμαθέστερος δοκεῖ
 εἶναι αὐτῷ τε καὶ ἄλλοις.

Παντάπασι μὲν οὖν, ἔφη, ἀληθῆ. 5

Οὐ τοίνυν, ἦν δ' ἐγώ, τοιοῦτον χρὴ τὸν δικαστὴν ζητεῖν
 τὸν ἀγαθόν τε καὶ σοφόν, ἀλλὰ τὸν πρότερον· πονηρία μὲν
 γὰρ ἀρετὴν τε καὶ αὐτὴν οὐποτ' ἂν γνοίῃ, ἀρετὴ δὲ φύσεως
 παιδευομένης χρόνῳ ἅμα αὐτῆς τε καὶ πονηρίας ἐπιστήμην
 λήψεται. σοφὸς οὖν οὗτος, ὥς μοι δοκεῖ, ἀλλ' οὐχ ὁ κακὸς e
 γίγνεται.

Καὶ ἐμοί, ἔφη, συνδοκεῖ.

Οὐκοῦν καὶ ἱατρικὴν, οἷαν εἶπομεν, μετὰ τῆς τοιαύτης
 δικαστικῆς κατὰ πόλιν νομοθετήσεις, αἱ τῶν πολιτῶν σοι 5
 τοὺς μὲν εὐφυεῖς τὰ σώματα καὶ τὰς ψυχὰς θεραπεύουσιν, 410
 τοὺς δὲ μή, ὅσοι μὲν κατὰ σῶμα τοιοῦτοι, ἀποθνήσκουσιν
 ἐάσουσιν, τοὺς δὲ κατὰ τὴν ψυχὴν κακοφυεῖς καὶ ἀνιάτους
 αὐτοὶ ἀποκτενοῦσιν;

Τὸ γοῦν ἄριστον, ἔφη, αὐτοῖς τε τοῖς πάσχουσιν καὶ τῇ 5
 πόλει οὕτω πέφανται.

Οἱ δὲ δὴ νέοι, ἦν δ' ἐγώ, δήλουν ὅτι εὐλαβήσονται σοι
 δικαστικῆς εἰς χρεῖαν λείναι, τῇ ἀπλῇ ἐκελεῖν μουσικῇ χρώ-
 μειοι ἦν δὴ ἐφάμεν σωφροσύνην ἐντίκτειν.

Τί μήν; ἔφη. 10

Ἄρ' οὖν οὐ κατὰ ταῦτα ἔχνη ταῦτα ὁ μουσικὸς γυμναστι- b
 κὴν διώκων, ἐὰν ἐθέλῃ, αἰρήσει, ὥστε μηδὲν ἱατρικῆς δεῖσθαι
 ὅτι μὴ ἀνάγκη;

Ἐμοιγε δοκεῖ.

d 4 ἄλλοις AFD Stobaeus: τοῖς ἄλλοις M d 6 ἦν AFM:
 om. D d 9 παιδευομένης] παιδευομένη H. Richards οἱ μοι
 AD M: ἰμοι F Stobaeus α 1 θεραπεύουσιν] θεραπεύουσι Sto-
 baeus α 2 σώμα] τὸ σῶμα Stobaeus α 3 καί] τε καὶ
 Stobaeus

5 Αὐτά γε μὴν τὰ γυμνάσια καὶ τοὺς πόρους πρὸς τὸ
θυμοειδὲς τῆς φύσεως βλέπων κάκεινο ἐγείρων ποιήσει
μᾶλλον ἢ πρὸς ἰσχύν, οὐχ ὥσπερ οἱ ἄλλοι ἀθληταὶ ῥώμης
ἕνεκα σιτία καὶ πόρους μεταχειριεῖται.

Ὅρθότατα, ἢ δ' ὅς.

10 Ἄρ' οὖν, ἦν δ' ἐγώ, ὦ Γλαύκων, καὶ οἱ καθιστάντες
c μουσικῇ καὶ γυμναστικῇ παιδεύειν οὐχ οὐ ἕνεκά τινας οἴονται
καθιστᾶσιν, ἵνα τῇ μὲν τὸ σῶμα θεραπεύουτο, τῇ δὲ τὴν
ψυχὴν;

Ἄλλὰ τί μὴν; ἔφη.

5 Κινδυνεύουσιν, ἦν δ' ἐγώ, ἀμφοτέρα τῆς ψυχῆς ἕνεκα τὸ
μέγιστον καθιστάται.

Πῶς δὴ;

Οὐκ ἐννοεῖς, εἶπον, ὡς διατίθενται αὐτὴν τὴν διάνοιαν
οἱ ἂν γυμναστικῇ μὲν διὰ βίου ὀμιλήσωσιν, μουσικῆς δὲ μὴ
10 ἀψωνται; ἢ αὖ ὅσοι ἂν τούναντίον διατεθῶσιν;

Τίνος δέ, ἢ δ' ὅς, πέρι λέγεις;

d Ἄγριότητός τε καὶ σκληρότητος, καὶ αὖ μαλακίας τε καὶ
ἡμερότητος, ἦν δ' ἐγώ—

Ἐγώ γε, ἔφη· ὅτι οἱ μὲν γυμναστικῇ ἀκράτῳ χρησάμενοι
ἀγριώτεροι τοῦ δέοντος ἀποβαίνουσιν, οἱ δὲ μουσικῇ μαλα-
5 κώτεροι αὖ γίνονται ἢ ὡς κάλλιον αὐτοῖς.

Καὶ μὴν, ἦν δ' ἐγώ, τό γε ἄγριον τὸ θυμοειδὲς ἂν τῆς
φύσεως παρέχοιτο, καὶ ὀρθῶς μὲν τραφέν ἀνδρείον ἂν εἴη,
μᾶλλον δ' ἐπιταθὲν τοῦ δέοντος σκληρόν τε καὶ χαλεπὸν
γίγνοιτ' ἂν, ὡς τὸ εἰκός.

10 Δοκεῖ μοι, ἔφη.

e Τί δέ; τὸ ἡμερον οὐχ ἢ φιλόσοφος ἂν ἔχοι φύσις, καὶ
μᾶλλον μὲν ἀνεθέτος αὐτοῦ μαλακώτερον· εἴη τοῦ δέοντος,
καλῶς δὲ τραφέντος ἡμερόν τε καὶ κόσμιον;

b 5 γε μὴν Galenus : μὴν AFD M

b 6 κάκεινο ἐγείρων] κάκειν'

ἐπεγείρων Galenus

b 8 μεταχειριεῖται] μεταχειρίζονται Galenus

c 2 καθιστᾶσιν] καθίστασαν Madvig c 10 αὐτῶν: om. A M ὅσοι

... d 1 αὐτῶν: om. D

d 6 γε AD: τε F

d 8 σκληρόν

A F D: σκληρότερον M

e 2 εἴη AM: ἂν εἴη F D

Ἔστι ταῦτα.

Δεῖν δέ γέ φαμεν τοὺς φύλακας ἀμφοτέρα ἔχειν τούτω 5
τῷ φύσει.

Δεῖ γάρ.

Οὐκοῦν ἡρμόσθαι δεῖ αὐτὰς πρὸς ἀλλήλας;

Πῶς δ' οὐ;

Καὶ τοῦ μὲν ἡρμοσμένου σώφρων τε καὶ ἀνδρεία ἢ 10
ψυχῆ;

411

Πάνυ γε.

Τοῦ δὲ ἀναρμόστου δειλὴ καὶ ἄγροικος;

Καὶ μάλα.

Οὐκοῦν ὅταν μὲν τις μουσικῇ παρέχῃ καταυλεῖν καὶ 5
καταχεῖν τῆς ψυχῆς διὰ τῶν ὠτων ὥσπερ διὰ χώνης ἀς
ινυδὴ ἡμεῖς ἐλέγομεν τὰς γλυκείας τε καὶ μαλακὰς καὶ
θρηνώδεις ἁρμονίας, καὶ μινυρίζων τε καὶ γεγανωμέιος ὑπὸ
τῆς ᾠδῆς διατελῆ τὸν βίον ὅλον, οὗτος τὸ μὲν πρῶτον, εἴ
τι θυμοειδὲς εἶχει, ὥσπερ σίδηρον ἐμάλαξεν καὶ χρήσιμον 10
ἐξ ἀχρήστου καὶ σκληροῦ ἐποίησεν· ὅταν δ' ἐπέχων μὴ b
ἀνιῆ ἀλλὰ κηλῆ, τὸ δὴ μετὰ τοῦτο ἦδη τήκει καὶ λείβει, ἕως
ἀν' ἐκτίξῃ τὸν θυμὸν καὶ ἐκτέμῃ ὥσπερ ἰεῦρα ἐκ τῆς ψυχῆς
καὶ ποιήσῃ “μαλθακὸν αἰχμητήν.”

Πάνυ μὲν οὖν, ἔφη.

5

Καὶ ἔαν μὲν γε, ἦν δ' ἐγώ, ἐξ ἀρχῆς φύσει ἄθυμον λάβῃ,
ταχὺ τοῦτο διεπράξατο· ἔαν δὲ θυμοειδῆ, ἀσθενῆ ποιήσας
τὸν θυμὸν δξύρροπον ἀπηργάσατο, ἀπὸ σμικρῶν ταχὺ ἐρεθι-
ζόμενον τε καὶ κατασβεινύμενον. ἀκράχοιοι οὖν καὶ ὄργιλοι c
ἀντὶ θυμοειδοῦς γεγένηται, δυσκολίας ἐμπλεψ.

Κομιδῆ μὲν οὖν.

. 05 ἀμφοτέρα Schneider: ἀμφοτέρα AFDM   τούτω τῷ AFD:
ταῦτα τῇ M   06 φύσει FDM: φύση A   α5 καταυλεῖν]
καταυλεῖν ci. Heusde   α7 ἡμεῖς non legit Demetrius   β1 ἐπ-
έχων] ἐπιχίων Morgenstern: καταχίων Demetrius   β2 δὴ F
Demetrius: om. ADM   τήκει ἤδη F   καὶ λείβει, vecl. Bywater
b8 ἐρεθιζόμενον] ῥιπιζόμενον ci. Herwerden   c1 ἀκράχοιοι D:
ἀκράχοιοι AFM   c2 γεγένηται A³ F M d: γεγένηται AD
c3 ***κομιδῆ A

Τί δὲ ἂν αὐτὴν γυμναστικῇ πολλὰ πονῆ καὶ εὐωχῆται εἶ
5 μάλα, μουσικῆς δὲ καὶ φιλοσοφίας μὴ ἕπτηται; οὐ πρῶτον
μὲν εἶ ἰσχυρὸν τὸ σῶμα φρονήματός τε καὶ θυμοῦ ἐμπίμ-
πλαται καὶ ἀνδρείοτερος γίγνεται αὐτὸς αὐτοῦ;

Καὶ μάλα γε.

Τί δὲ ἐπειδὴν ἄλλο μηδὲν πράττει μηδὲ κοινωνῆ Μούσης
d μηδαμῆ; οὐκ εἶ τι καὶ ἐνήν αὐτοῦ φιλομαθὲς ἐν τῇ ψυχῇ,
ἅτε οὔτε μαθήματος γενομένου οὐδενὸς οὔτε ζητήματος, οὔτε
λόγου μετίσχον οὔτε τῆς ἄλλης μουσικῆς, ἀσθενές τε καὶ
κωφὸν καὶ τυφλὸν γίγνεται, ἅτε οὐκ ἐχειρόμενον οὐδὲ
5 τρεφόμενον οὐδὲ διακαθαυρομένων τῶν αἰσθήσεων αὐτοῦ;

Οὕτως, ἔφη.

Μισόλογος δὴ οἶμαι ὁ τοιοῦτος γίγνεται καὶ ἄμουσος,
καὶ πειθοὶ μὲν διὰ λόγων οὐδὲν ἔτι χρῆται, βία δὲ καὶ
e ἀγριότητι ὥσπερ θηρίον πρὸς πάντα διαπράττεται, καὶ ἐν
ἀμαθίᾳ καὶ σκαιότητι μετὰ ἀρρυθμίας τε καὶ ἀχαριστίας ζῆ.

Παντάσῃ, ἦ δ' ὅς, οὕτως ἔχει.

Ἐπὶ δὴ δὴ οὔτε τούτῳ, ὡς ἔοικε, δύο τέχνα θεὸν ἔγωγ'
5 ἂν τινα φαίην δεδωκέναι τοῖς ἀνθρώποις, μουσικὴν τε καὶ
γυμναστικὴν ἐπὶ τὸ θυμοειδὲς καὶ τὸ φιλόσοφον, οὐκ ἐπὶ
ψυχὴν καὶ σῶμα, εἰ μὴ εἰ πάρεργον, ἀλλ' ἐπ' ἐκέλευε, ὅπως
412 ἂν ἀλλήλοιω συναρμοσθήτον ἐπιτεωμένῳ καὶ ἀνιεμένῳ
μέχρι τοῦ προσήκουτος.

Καὶ γὰρ ἔοικεν, ἔφη.

Τὸν κάλλιστ' ἄρα μουσικῇ γυμναστικὴν κεραυνύντα καὶ
5 μετριώτατα τῇ ψυχῇ προσφέροντα, τοῦτον ὀρθότατ' ἂν φαίμεν
εἶναι τελέως μουσικώτατον καὶ εὐαρμοστότατον, πολὺ μᾶλλον
ἢ τὸν τὰς χορδὰς ἀλλήλαις συνιστάντα.

c 4 γυμναστικῇ] γυμναστικὸς A² c 9 μούσης A F M: μούση D
d 2 γενομένου scr. recc.: γενομένου F D: γενομένου A M d 5 δια-
καθαυρομένων A F M: διακαθαυρόμενον D e 1 θηρίον πρὸς (θηρίον)
Adam πρὸς secl. Bywater διαπράττεται secl. Hermann
e 2 ἀχαριστίας] ἀχαριστίας A² e 4 ἐπὶ δὴ scr. recc.: ἐπειδὴ A F D M
e 7 εἰ πάρεργον D: εἴπερ ἔργον A: ἢ πάρεργον A² M: πάρεργον sup.
εἴη F

Εικότως γ', ἔφη, ὦ Σώκρατες.

Οὐκοῦν καὶ ἐν τῇ πόλει ἡμῶν, ὦ Γλαύκων, δεήσει τοῦ
τοιούτου τιῶς ἀεὶ ἐπιστάτου, εἰ μέλλει ἡ πολιτεία σῶζεσθαι; 10

Δεήσει μέντοι ὡς οἷόν τέ γε μάλιστα. b

Οἱ μὲν δὴ τύποι τῆς παιδείας τε καὶ τροφῆς οὗτοι ἂν
εἶεν. χορείας γὰρ τί ἂν τις διεξίῳ τῶν τοιούτων καὶ θήρας
τε καὶ κυνηγέσια καὶ γυμνικούς ἀγῶνας καὶ ἵππικούς; σχεδὸν
γάρ τι δῆλα δὴ ὅτι τούτοις ἐπόμενα δεῖ αὐτὰ εἶναι, καὶ 5
οὐκέτι χαλεπὰ εὐρεῖν.

Ἴσως, ἢ δ' ὅς, οὐ χαλεπά.

Εἶεν, ἦν δ' ἐγώ· τὸ δὲ μετὰ τοῦτο τί ἂν ἡμῶν διαιρετέον
εἴη; ἄρ' οὐκ αὐτῶν τούτων οἵτινες ἄρξουσὶ τε καὶ ἄρξονται;

Τί μῆν; c

Οὐκοῦν ὅτι μὲν πρεσβυτέρους τοὺς ἄρχοντας δεῖ εἶναι,
νεωτέρους δὲ τοὺς ἀρχομένους, δῆλοι;

Δῆλοι.

Καὶ ὅτι γε τοὺς ἀρίστους αὐτῶν; 5

Καὶ τοῦτο.

Οἱ δὲ γεωργῶν ἄριστοι ἄρ' οὐ γεωργικώτατοι γίνονται;

Ναί.

Νῦν δ', ἐπειδὴ φυλάκων αὐτοὺς ἀρίστους δεῖ εἶναι, ἄρ'
οὐ φυλακικωτάτους πόλεως; 10

Ναί.

Οὐκοῦν φρονίμους τε εἰς τοῦτο δεῖ ὑπάρχειν καὶ δυνατοὺς
καὶ ἔτι κηδεμόνας τῆς πόλεως;

Ἔστι ταῦτα. d

Κήδοιτο δέ γ' ἂν τις μάλιστα τούτου ὃ τυγχάνοι φιλωῖ.

Ἀνάγκη.

Καὶ μὴν τοῦτό γ' ἂν μάλιστα φιλοῖ, ὃ συμφέρειν ἡγοῖτο

b 5 τούτοις A F M: τοιούτοις D c 2 οὐκοῦν δεῖ F Stobaeus:
ἔτι A D c 4 δῆλον A D M: om. F Stobaeus c 5 αὐτῶν]
αὐτῶν τούτων Stobaeus c 9 νῦν δ' om. Stobaeus c 10 φυλακι-
κωτέρους Stobaeus d 2 δέ γ' ἐν] δ' ἂν Stobaeus τις A F M
Stobaeus: τι D τυγχάνοι A D M: τυγχάνει F Stobaeus

5 τὰ αὐτὰ καὶ ἑαυτῷ καὶ [ὅταν μάλιστα] ἐκείνου μὲν εὖ πράτ-
 τουτος οἴοιτο συμβαίνειν καὶ ἑαυτῷ εὖ πράττειν, μὴ δέ,
 τοῦναντίον.

Οὕτως, ἔφη.

Ἐκλεκτέον ἄρ' ἐκ τῶν ἄλλων φυλάκων τοιοῦτους ἄνδρας,
 10 οἳ ἂν σκοποῦσιν ἡμῖν μάλιστα φαίνωνται παρὰ πάντα τὸν
 e βίον, ὃ μὲν ἂν τῇ πόλει ἡγήσωνται συμφέρεω, πάσῃ
 προθυμίᾳ ποιεῖν, ὃ δ' ἂν μὴ, μηδενὶ τρόπῳ πρᾶξαι ἂν
 ἐθέλειν.

Ἐπιτήδειοι γάρ, ἔφη.

5 Δοκεῖ δὴ μοι τηρητέον αὐτοὺς εἶναι ἐν ἀπάσαις ταῖς
 ἡλικίαις, εἰ φυλακικοὶ εἰσι τούτου τοῦ δόγματος καὶ μήτε
 γοητευόμενοι μήτε βιαζόμενοι ἐκβάλλουσιν ἐπιλανθανόμενοι
 δόξαν τὴν τοῦ ποιεῖν δεῖν ἃ τῇ πόλει βέλτιστα.

Τίνα, ἔφη, λέγεις τὴν ἐκβολήν;

10 Ἐγὼ σοι, ἔφην, ἐρῶ. φαίνεται μοι δόξα ἐξιέναι ἐκ
 διανοίας ἢ ἐκουσίως ἢ ἀκουσίως, ἐκουσίως μὲν ἢ ψευδῆς
 413 τοῦ μεταμανθάνοντος, ἀκουσίως δὲ πᾶσα ἢ ἀληθῆς.

Τὸ μὲν τῆς ἐκουσίου, ἔφη, μανθάνω, τὸ δὲ τῆς ἀκουσίου
 δέομαι μαθεῖν.

Τί δέ; οὐ καὶ σὺ ἡγῆ, ἔφην ἐγώ, τῶν μὲν ἀγαθῶν
 5 ἀκουσίως στέρεσθαι τοὺς ἀνθρώπους, τῶν δὲ κακῶν ἐκουσίως;
 ἢ οὐ τὸ μὲν ἐψεῦσθαι τῆς ἀληθείας κακόν, τὸ δὲ ἀληθεύειν
 ἀγαθόν; ἢ οὐ τὸ τὰ ὄντα δοξάζειν ἀληθεύειν δοκεῖ σοι
 εἶναι;

Ἄλλ', ἢ δ' ὅς, ὀρθῶς λέγεις, καί μοι δοκοῦσιν ἄκουτες
 10 ἀληθοῦς δόξης στερίσκεσθαι.

b Οὐκοῦν κλαπέυτες ἢ γοητευθέντες ἢ βιασθέντες τοῦτο
 πᾶσχοουσιν;

d 5 ὅταν μάλιστα secl. Hermann : ὅτι μάλιστα Stobaeus d 6 οἴοιτο
 A M Stobaeus : οἴοιτο & F : οἶον τὸ D μὴ δὲ A D Stobaeus : εἰ μὴ
 δὲ M : μηδὲν F : εἰ δὲ μὴ m d 9 ἐκλεκτέον] λεκτέον Stobaeus
 e 7 ἐκβάλλουσιν] οἳ ἐκβάλλουσιν Stobaeus (an οἴοι ἐκβάλλειν) ἐπι-
 λανθανόμενοι secl. Cobet a 7 ἢ οὐ . . . ἀληθεύειν secl. Ast

Οὐδὲ νῦν, ἔφη, μαθάνω.

Τραγικῶς, ἦν δ' ἐγώ, κινδυνεύω λέγειν. κλαπέντας μὲν γὰρ τοὺς μεταπεισθέντας λέγω καὶ τοὺς ἐπιλανθανομένους, 5 ὅτι τῶν μὲν χρόνος, τῶν δὲ λόγος ἐξαιρούμενος λαυθάνει νῦν γάρ που μαθάνεις;

Ναί.

Τοὺς τοίνυν βιασθέντας λέγω οὓς ἂν ὀδύνη τις ἢ ἀλγηδὼν μεταδοξάσαι ποιήσῃ.

Καὶ τοῦτ', ἔφη, ἔμαθον, καὶ ὀρθῶς λέγεις.

Τοὺς μὴν γοητευθέντας, ὡς ἐγῶμαι, κἂν σὺ φαίης εἶναι 10 οἱ ἂν μεταδοξάσωσιν ἢ ὑφ' ἡδονῆς κληθέντες ἢ ὑπὸ φόβου τι δείσαντες.

Ἔοικε γάρ, ἦ δ' ὅς, γοητεύειν πάντα ὅσα ἀπατᾷ.

Ὁ τοίνυν ἄρτι ἔλεγον, ζητητέον τίνας ἄριστοι φύλακες 5 τοῦ παρ' αὐτοῖς δόγματος, τοῦτο ὡς ποιητέον ὃ ἂν τῇ πόλει ἀεὶ δοκῶσι βέλτιστον εἶναι [αὐτοῖς ποιεῖν]. τηρητέον δὴ εὐθὺς ἐκ παιδῶν προθεμένοις ἔργα ἐν οἷς ἂν τις τὸ τοιοῦτον μάλιστα ἐπιλανθάνοιτο καὶ ἐξαπατῶτο, καὶ τὸν μὲν μνή- 10 μονα καὶ δυσεξαπάτητον ἐγκριτέον, τὸν δὲ μὴ ἀποκριτέον. ἢ γάρ;

Ναί.

Καὶ πόρους γε αὖ καὶ ἀλγηδόνας καὶ ἀγῶνας αὐτοῖς 5 θετέον, ἐν οἷς ταῦτὰ ταῦτα τηρητέον.

Ὅρθῶς, ἔφη.

Οὐκοῦν, ἦν δ' ἐγώ, καὶ τρίτου εἴδους τούτοις γοητείας 10 ἄμιλλαν ποιητέον, καὶ θεατέον—ὥσπερ τοὺς πῶλους ἐπὶ τοὺς ψόφους τε καὶ θορύβους ἄγοντες σκοποῦσιν εἰ φοβεροί, οὕτω νέους οὕτας εἰς δείματ' ἄττα κομιστέον καὶ εἰς ἡδονὰς

b4 τραγικῶς A D M: τραγικῶς γὰρ F: τραγικῶς ἄρα Stobaeus
 μὲν] om. Stobaeus c1 μὴν A D M: μὲν F c6 τοῦτο . . .
 c7 εἶναι vscl. Gaisford c7 ἀεὶ A M: & F D αὐτοῖς ποιεῖν
 om. Ven. 184: αὐτοῖς ποιεῖν ci. Hermann d4 πόρους . . . ἀλγη-
 δόνας] πόρων . . . ἀλγηδόνων Stobaeus d7 τούτοις A F M: τούτους
 D: τοῦ τῆς Stobaeus d8 θεατέον vscl. Herwerden d9 σκο-
 ποῦσιν] σκοποῦμεν Stobaeus d10 δείματ' ἄττα] δείματα Stobaeus

e αὐ μεταβλητέον, βασανίζοντας πολὺ μᾶλλον ἢ χρυσὸν ἐν πυρί—εἰ δυσγοήτευτος καὶ εὐσχήμων ἐν πᾶσι φαίνεται, φύλαξ αὐτοῦ ὢν ἀγαθὸς καὶ μουσικῆς ἧς ἐμάνθανεν, εὐρυθμόν τε καὶ εὐάρμοστον ἑαυτὸν ἐν πᾶσι τούτοις παρέχων,
 5 οἷος δὴ ἂν ὢν καὶ ἑαυτῷ καὶ πόλει χρησιμώτατος εἴη. καὶ τὸν αἰεὶ ἔν τε παισὶ καὶ νεανίσκοις καὶ ἐν ἀνδράσι βασανι-
 414 ζόμενον καὶ ἀκήρατον ἐκβαίνοντα καταστατέον ἄρχοντα τῆς πόλεως καὶ φύλακα, καὶ τιμὰς δοτέον καὶ ζῶντι καὶ τελευτήσαντι, τάφων τε καὶ τῶν ἄλλων μνημείων μέγιστα γέρα λαγχάνοντα· τὸν δὲ μὴ τοιοῦτον ἀποκριτέον. τοιαύτη
 5 τις, ἣν δ' ἐγώ, δοκεῖ μοι, ὦ Γλαύκων, ἡ ἐκλογή εἶναι καὶ κατάστασις τῶν ἀρχόντων τε καὶ φυλάκων, ὡς ἐν τύπῳ, μὴ δι' ἀκριβείας, εἰρήσθαι.

Καὶ ἐμοί, ἡ δ' ὅς, οὕτως πη φαίνεται.

b Ἄρ' οὖν ὡς ἀληθῶς ὀρθότατον καλεῖν τούτους μὲν φύλακας παντελεῖς τῶν τε ἔξωθεν πολεμίων τῶν τε ἐντὸς φιλίων, ὅπως οἱ μὲν μὴ βουλήσονται, οἱ δὲ μὴ δυνήσονται κακουργεῖν, τοὺς δὲ νέους, οὓς δὴ νῦν φύλακας
 5 ἐκαλοῦμεν, ἐπικούρους τε καὶ βοηθοὺς τοῖς τῶν ἀρχόντων δόγμασι;

Ἐμοιγε δοκεῖ, ἔφη.

Τίς ἂν οὖν ἡμῖν, ἣν δ' ἐγώ, μηχανὴ γένοιτο τῶν ψευδῶν τῶν ἐν δέοντι γιγνομένων, ὧν δὴ νῦν ἐλέγομεν, γευναῖόν
 c τι ἐν ψευδομένους πείσαι μάλιστα μὲν καὶ αὐτοὺς τοὺς ἀρχοντας, εἰ δὲ μή, τὴν ἄλλην πόλιν;

Ποῖόν τι; ἔφη.

Μηδὲν καινόν, ἣν δ' ἐγώ, ἀλλὰ Φοινικικόν τι, πρότερον
 5 μὲν ἤδη πολλαχοῦ γεγονός, ὡς φασιν οἱ ποιηταὶ καὶ πε-

e 2 καὶ A F M Stobaeus: om. D   πᾶσι A D M: ἅπασιν F Stobaeus
 e 3 μουσικῆς] τῆς μουσικῆς Stobaeus   e 4 παρέχων] παρασχών
 Stobaeus   e 5 δὴ ἂν] δὴ Hirschig (et mox ἂν εἴη cum F)
 a 4 λαγχάνοντι ci. Benedictus: secl. Hartman   a 5 ὦ Γλαύκων,
 δοκεῖ μοι Stobaeus   a 6 τύπῳ] τύποις Stobaeus   b 3 φιλίων]
 φίλων Stobaeus   οἱ μὲν om. Stobaeus   b 4 δὴ νῦν A M: νῦν
 δὴ F D

πέικασιν, ἐφ' ἡμῶν δὲ οὐ γεγογὸς οὐδ' οἶδα εἰ γεγόμενον
 ἄν, πείσαι δὲ συχνης πειθοῦς.

Ὡς ἔοικας, ἔφη, ὀκνοῦντι λέγειν.

Δόξω δὲ σοι, ἦν δ' ἐγώ, καὶ μάλ' εἰκότως ὀκνεῖν, ἐπειδὰν
 εἶπω.

10

Λέγ', ἔφη, καὶ μὴ φοβοῦ.

Λέγω δὴ—καίτοι οὐκ οἶδα ὅποια τόλμη ἢ ποίοις λόγοις d
 χρώμενος ἐρῶ—καὶ ἐπιχειρήσω πρῶτον μὲν αὐτοὺς τοὺς
 ἄρχοντας πείθειν καὶ τοὺς στρατιώτας, ἔπειτα δὲ καὶ τὴν
 ἄλλην πόλιν, ὡς ἄρ' ἂ ἡμεῖς αὐτοὺς ἐτρέφομέν τε καὶ
 ἐπαιδεύομεν, ὥσπερ οὐείρατα ἐδόκουν ταῦτα πάντα πάσχειν 5
 τε καὶ γίνεσθαι περὶ αὐτοὺς, ἦσαν δὲ τότε τῇ ἀληθείᾳ ὑπὸ
 γῆς ἐντὸς πλαττύμενοι καὶ τρεφόμενοι καὶ αὐτοὶ καὶ τὰ
 ὄπλα αὐτῶν καὶ ἡ ἄλλη σκευὴ δημιουργουμένη, ἐπειδὴ δὲ e
 παντελῶς ἐξειργασμένοι ἦσαν, καὶ ἡ γῆ αὐτοὺς μήτηρ οὔσα
 ἀνήκει, καὶ νῦν δεῖ ὡς περὶ μητρὸς καὶ τροφῶν τῆς χώρας
 ἐν ἣ εἰσι βουλευέσθαι τε καὶ ἀμύνειν αὐτοὺς, ἐάν τις ἐπ'
 αὐτὴν ἦ, καὶ ὑπὲρ τῶν ἄλλων πολιτῶν ὡς ἀδελφῶν ὄντων 5
 καὶ γηγενῶν διανοεῖσθαι.

Οὐκ ἐτός, ἔφη, πάλαι ἡσχύνου τὸ ψεῦδος λέγειν.

Πάιν, ἦν δ' ἐγώ, εἰκότως· ἀλλ' ὅμως ἄκουε καὶ τὸ 415
 λοιπὸν τοῦ μύθου. ἔστὲ μὲν γὰρ διη πάντες οἱ ἐν τῇ πόλει
 ἀδελφοί, ὡς φήσομεν πρὸς αὐτοὺς μυθολογοῦντες, ἀλλ'
 ὁ θεὸς πλάττων, ὅσοι μὲν ὑμῶν ἱκανοὶ ἄρχειν, χρυσὸν ἐν
 τῇ γενέσει συνέμειξεν αὐτοῖς, διὸ τιμιώτατοί εἰσιν· ὅσοι 5
 δ' ἐπίκουροι, ἄργυρον· σιδηρον δὲ καὶ χαλκὸν τοῖς τε
 γεωργοῖς καὶ τοῖς ἄλλοις δημιουργοῖς. ἅτε οὖν συγγενεῖς
 ὄντες πάντες τὸ μὲν πολὺ ὁμοίους ἂν ὑμῖν αὐτοῖς γενεῶν τε,
 ἔστι δ' ὅτε ἐκ χρυσοῦ γεννηθείη ἂν ἀργυροῦν καὶ ἐξ b

c 6 οἶδα] οἶδ' ἂν ci. Herwerden (secl. mox ἂν) c 8 ὀκνοῦντι Λ Μ :
 ὀκνοῦν τι F D ο 1 δημιουργουμένη Λ F M : δημιουργουμένου D
 ο 2 καὶ secl. Ast : ὡς ci. Hermann ο 3 δι' ex cm. F : δη Λ D M
 ο 7 ἐτός Λ F D : ἐτός Λ³ α 3 ὡς secl. Hartman α 6 τε om.
 Clemens Eusebius

ἀργύρου χρυσοῦν ἔκγονον καὶ τὰλλα πάντα οὕτως ἐξ ἀλλή-
λων. τοῖς οὖν ἄρχουσι καὶ πρῶτον καὶ μάλιστα παραγ-
γέλλει ὁ θεός, ὅπως μηδενὸς οὕτω φύλακες ἀγαθοὶ ἔσονται
5 μηδ' οὕτω σφῶδρα φυλάξουσιν μηδὲν ὡς τοὺς ἐκγόνους, ὅτι
αὐτοῖς τούτων ἐν ταῖς ψυχαῖς παραμέμεικται, καὶ ἐάν τε
σφέτερος ἔκγονος ὑπόχαλκος ἢ ὑποσιδηρος γένηται, μηδενὶ
c τρόπῳ κατελείψουσιν, ἀλλὰ τὴν τῇ φύσει προσήκουσαν
τιμὴν ἀποδόντες ὥσουςιν εἰς δημιουργοὺς ἢ εἰς γεωργοὺς,
καὶ ἂν αὐτὸν ἐκ τούτων τις ὑπόχρυσος ἢ ὑπάργυρος φυῆ, τιμή-
σαντες ἀνάξουσιν τοὺς μὲν εἰς φυλακὴν, τοὺς δὲ εἰς ἐπι-
5 κουρίαν, ὡς χρησιμοῦ ὄντος τότε τὴν πόλιν διαφθαρῆναι,
ὅταν αὐτὴν ὁ σιδηροῦς φύλαξ ἢ ὁ χαλκοῦς φυλάξῃ. τούτου
οὖν τὸν μῦθον ὅπως ἂν πεισθεῖεν, ἔχεις τινὰ μηχανήν;

d Οὐδαμῶς, ἔφη, ὅπως γ' ἂν αὐτοὶ οὗτοι· ὅπως μετὰν οἱ
τούτων ὑεῖς καὶ οἱ ἔπειτα οἱ τ' ἄλλοι ἄνθρωποι οἱ ὕστερον.

Ἄλλὰ καὶ τοῦτο, ἦν δ' ἐγώ, εὖ ἂν ἔχοι πρὸς τὸ μᾶλλον
αὐτοὺς τῆς πόλεως τε καὶ ἀλλήλων κήδεσθαι· σχεδὸν γάρ
5 τι μανθάνω ὃ λέγεις.

Καὶ τοῦτο μὲν δὴ ἔξει ὅπῃ ἂν αὐτὸ ἡ φήμη ἀγάγῃ·
ἡμεῖς δὲ τούτους τοὺς γηγενεῖς ὀπλίσαντες προάγωμεν
ἡγουμένων τῶν ἀρχόντων. ἐλθόντες δὲ θεασάσθων τῆς
πόλεως ὅπου κάλλιστον στρατοπεδεύσασθαι, ὅθεν τοὺς τε
e ἔνδον μάλιστ' ἂν κατέχοιεν, εἴ τις μὴ ἐθέλοι τοῖς νόμοις
πείθεσθαι, τοὺς τε ἕξωθεν ἀπαμύνοιεν, εἰ πολέμιος ὥσπερ
λύκος ἐπὶ ποίμνην τις ἴοι· στρατοπεδεδυσάμενοι δέ, θύσαντες
οἷς χρή, εὐνάς ποιησάσθων. ἢ πῶς;

5 Οὕτως, ἔφη.

Οὐκοῦν τοιαύτας, οἷας χειμῶνός τε στέγειν καὶ θέρους
ικανὰς εἶναι;

Πῶς γὰρ οὐχί; οἰκήσεις γάρ, ἔφη, δοκεῖς μοι λέγειν.

c6 σιδηροῦς A²FM Eusebius: σίδηρος AD φύλαξ AFDM
Eusebius: om. vulg. ἢ FDM Eusebius et in ras. A²: (·) A
χαλκοῦς AFDM Eusebius: χαλκός vulg. φυλάξῃ] διαφυλάξῃ
Eusebius d6 ἔξει] ἤξει ci. Ast e8 δοκεῖς AFM: δοκεῖ D

Ναί, ἦν δ' ἐγώ, στρατιωτικός γε, ἀλλ' οὐ χρηματιστικός.

Πῶς, ἔφη, αὐ τοῦτο λέγεις διαφέρειν ἐκείνου;

416

Ἐγώ σοι, ἦν δ' ἐγώ, πειράσομαι εἰπεῖν. δευότατον γάρ που πάντων καὶ αἰσχιστον ποιμέσι τοιοῦτους γε καὶ οὕτω τρέφειν κύνας ἐπικούρους ποιμνίων, ὥστε ὑπὸ ἀκολασίας ἢ λιμοῦ ἢ τινος ἄλλου κακοῦ ἔθους αὐτοὺς τοὺς 5 κύνας ἐπιχειρήσαι τοῖς προβάτοις κακουργεῖν καὶ ἀντὶ κυνῶν λύκοις ὁμοιωθῆναι.

Δειδόν, ἦ δ' ὄς· πῶς δ' οὐ;

Οὐκοῦν φυλακτέον παντὶ τρόπῳ μὴ τοιοῦτον ἡμῖν οἱ ἐπικού- b ροι ποιήσωσι πρὸς τοὺς πολίτας, ἐπειδὴ αὐτῶν κρείττους εἰσίν, ἀντὶ συμμάχων εὐμενῶν δεσπόταις ἀγρίοις ἀφομοιωθῶσιν;

Φυλακτέον, ἔφη.

Οὐκοῦν τὴν μεγίστην τῆς εὐλαβείας παρεσκευασμένοι ἂν 5 εἶεν, εἰ τῷ ὄντι καλῶς πεπαιδευμένοι εἰσίν;

Ἄλλὰ μὴν εἰσίν γ', ἔφη.

Καὶ ἐγώ εἶπον· Τοῦτο μὲν οὐκ ἄξιον δισχυρίζεσθαι, ὦ φίλε Γλαύκων· ὃ μέντοι ἄρτι ἐλέγομεν, ἄξιον, ὅτι δεῖ 6 αὐτοὺς τῆς ὀρθῆς τυχεῖν παιδείας, ἣτις ποτέ ἐστιν, εἰ μέλ- c λουσι τὸ μέγιστον ἔχειν πρὸς τὸ ἡμεροὶ εἶναι αὐτοῖς τε καὶ τοῖς φυλαττομένοις ὑπ' αὐτῶν.

Καὶ ὀρθῶς γε, ἦ δ' ὄς.

Πρὸς τοίνυν τῇ παιδείᾳ ταύτῃ φαίη ἄν τις νοῦν ἔχων δεῖν 5 καὶ τὰς οἰκήσεις καὶ τὴν ἄλλην οὐσίαν τοιαύτην αὐτοῖς παρεσκευάσθαι, ἣτις μήτε τοῦ φύλακα ὡς ἀρίστους εἶναι παύσει αὐτούς, κακουργεῖν τε μὴ ἐπαρεῖ περὶ τοὺς ἄλλους πολίτας. d

Καὶ ἀληθῶς γε φήσει.

ο9 ναί, ἦν Λ F M : νῦν D α3 αἰσχιστον F M : αἰσχιστόν που
 Λ : αἰσχιδόν που D α6 κακουργεῖν sccl. Madvig β6 εἶεν
 εἶμιν Ast β8 ἐγὼ F : ἐγώ' Λ D M ο1 εἰ Λ F D Stobaeus :
 μὴ M α2 [χειν] ἔξειν Stobaeus α6 παρεσκευάσθαι F D Sto-
 baeus : παρασκευάσασθαι Λ M ο7 τοῦ c1. Cobet : τοὺς Λ F D M
 Stobaeus εἶναι παύσει F : εἶναι παύσοι Λ D M : ἀναγκάσει Stobaeus
 d 1 τε μὴ] μήτε Stobaeus ἐπαρεῖ c1. Cobet : ἐπαρῆ Λ M : ἐπαροι D :
 ἐπάροι F : ἐπαροῖ Θ : ἐπαίρει Stobaeus

Ὅρα δὴ, εἶπον ἐγώ, εἰ τοιόνδε τινὰ τρόπον δεῖ αὐτοὺς
 ζῆν τε καὶ οἰκεῖν, εἰ μέλλουσι τοιοῦτοι ἔσσεσθαι· πρῶτον
 5 μὲν οὐσίαν κεκτημένον μηδεμίαν μηδένα ἰδίαν, ἂν μὴ πᾶσα
 ἀνάγκη· ἔπειτα οἴκησω καὶ ταμιεῖον μηδενὶ εἶναι μηδὲν
 τοιοῦτον, εἰς δ' οὐ πᾶς ὁ βουλόμενος εἴσεισι· τὰ δ' ἐπιτήδεια,
 ὅσων δέονται ἄνδρες ἀθληταὶ πολέμου σώφρονές τε καὶ
 e ἀνδρείοι, ταξαμένους παρὰ τῶν ἄλλων πολιτῶν δέχεσθαι
 μισθὸν τῆς φυλακῆς τοσοῦτον ὅσον μήτε περιεῖναι αὐτοῖς
 εἰς τὸν ἐνιαυτὸν μήτε ἐνδεῖν· φοιτῶντας δὲ εἰς συσσίτια
 ὥσπερ ἐστρατοπεδευμένους κοινῇ ζῆν· χρυσίον δὲ καὶ
 5 ἀργύριον εἰπεῖν αὐτοῖς ὅτι θεῖον παρὰ θεῶν αἰεὶ ἐν τῇ ψυχῇ
 ἔχουσι καὶ οὐδὲν προσδέονται τοῦ ἀνθρωπείου, οὐδὲ ὅσια
 τὴν ἐκείνου κτήσιν τῇ τοῦ θνητοῦ χρυσοῦ κτήσει συμμι-
 γνύντας μιαίνειν, διότι πολλὰ καὶ ἀνόσια περὶ τὸ τῶν
 417 πολλῶν νόμισμα γέγονεν, τὸ παρ' ἐκείνοις δὲ ἀκήρατον·
 ἀλλὰ μόνοις αὐτοῖς τῶν ἐν τῇ πόλει μεταχειρίζεσθαι καὶ
 ἄπτεσθαι χρυσοῦ καὶ ἀργύρου οὐ θέμις, οὐδ' ὑπὸ τὸν αὐτὸν
 ὄροφον ἰέναι οὐδὲ περιάψασθαι οὐδὲ πίνειν ἐξ ἀργύρου ἢ
 5 χρυσοῦ. καὶ οὕτω μὲν σώζονται τ' ἂν καὶ σώζοιεν τὴν
 πόλιν· ὁπότε δ' αὐτοὶ γῆν τε ἰδίαν καὶ οἰκίας καὶ νομίσματα
 κτήσονται, οἰκονόμοι μὲν καὶ γεωργοὶ ἀντὶ φυλάκων ἔσονται,
 b δεσπότες δ' ἐχθροὶ ἀντὶ συμμάχων τῶν ἄλλων πολιτῶν
 γενήσονται, μισοῦντες δὲ δὴ καὶ μισούμενοι καὶ ἐπιβουλεύ-
 οντες καὶ ἐπιβουλεύομενοι διάξουσι πάντα τὸν βίον, πολὺν
 πλείω καὶ μᾶλλον δεδιότες τοὺς ἔνδον ἢ τοὺς ἔξωθεν πολε-
 5 μίους, θέοντες ἤδη τότε ἐγγύτατα ὀλέθρου αὐτοὶ τε καὶ ἡ
 ἄλλη πόλις. τούτων οὖν πάντων ἕνεκα, ἦν δ' ἐγώ, φῶμεν
 οὕτω δεῖν κατεσκευάσθαι τοὺς φύλακας οἰκήσεώς τε πέρι
 καὶ τῶν ἄλλων, καὶ ταῦτα νομοθετήσωμεν, ἢ μή;

Πάνυ γε, ἢ δ' ὅς ὁ Γλαῦκων.

e6 ὅσια ADM Stobaeus: ὄσιον ante em. F: ὄσια ci. Krüger
 e8 τὸ AFM Stobaeus: om. D a3 ἀργύρου AFM Stobaeus:
 ἀργυρίου D a4 ἰέναι] προσίεναι ci. O. Apelt (*recipere* Ficinus)
 b1 ἐχθροὶ] καὶ ἐχθροὶ Stobaeus b2 δὴ om. Stobaeus b4 πλείω
 ADM: πλείων F Stobaeus